

Αντιφωνητής

Εις Πάφον

Για ώρα έμεινε τη θάλασσα
αγναντεύοντας στην κορυφή
του λόφου,
- κάπου εκεί στα δυτικά οί
ορίζοντες σμίγουν με την
πατρίδα

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΝΩΜΗΣ

1 ΜΑΡΤΙΟΥ 2006

ΕΤΟΣ 8ο / ΑΡ. Φ. 190 / ΤΙΜΗ 0,90 €

Ήμέρα μνήμης τίνος;!

Με τροπολογία τριών υπουργείων, και με συναίνεση ΝΔ - ΠαΣοΚ, καθιερώθηκε σχεδόν στα μουλωχτά ή 3η Ιανουαρίου ως «**ήμέρα μνήμης για τα θύματα της τρομοκρατίας**». Με τον τρόπο αυτόν υποτίθεται ότι θα «**αποτεισούμε φόρο τιμής στα θύματα από πολέμιους της δημοκρατίας**» και «**ή μνήμη τους γίνεται σημείο αναφοράς για όλους μας**». Κάπως έτσι, ως χώρα, συντασσόμαστε βαθμηδόν με κάθε κρετινιά της Δύσης, πιθικίζοντας τους μανιχαϊσμούς της και αντιγράφοντας τά νομοθετικά της ξόρκια. Τό ΚΚΕ και ό Συνασπισμός αντέδρασαν στην γελοιότητα αυτή αλλά δέν κατάφεραν νά αποτρέψουν τήν θεσμοθέτησή της.

Στό έξής λοιπόν, νά τό ξέρετε: Κάθε 3η Ιανουαρίου θά τιμούμε τόν πρώην σταθμάρχη τής CIA στην Αθήνα Ρ. Γουέλς, τούς όμοεθνείς του πράκτορες Νόρντιν - Κάρος, τούς ύπαλλήλους τής τούρκικης Πρεσβείας Σιπαχιογλου και Γκιοργκιού, τόν Άγγλο άξιωματικό Σόντερς, τούς βασανιστές τής Χούντας Μάλλιο - Μπάμπη και άλλους. Κι άν αυτή ή ιστορία δέν άφορά μονάχα νεκρούς, θά τιμούμε τήν Citibank, τήν General Motors, τήν Procter & Gamble, τήν Mc Donald και άλλες πολυεθνικές εταιρείες πού κατά καιρούς έχουν δεχθεί «**τρομοκρατικές επίθεσεις**». Για νά μήν περάσουμε δέ, σέ διεθνές επίπεδο, όπου άν άρχισουμε νά απαριθμούμε όσους έχουν εμφανιστεί κατά καιρούς ως «**θύματα τρομοκρατών**» (άπό Άγγλους μπάτσους στη Βόρειο Ιρλανδία μέχρι χαφιέδες στη χώρα των Βάσκων και άπό ισραηλινούς ρατσιστές μέχρι Τούρκους κεμαλοφασίστες), θά καταλήξουμε στό δικαστήρια ως... ύμνητες άξιοποιων πράξεων.

Άφού λοιπόν έκφράσουμε τήν αυτονόητη ανθρωπινή συμπάθεια προς τά **άθωα** θύματα τής τρομοκρατίας (πρωτίστως τής κρατικής), όφείλουμε νά κάνουμε τήν στοιχειώδη διάκριση: Δέν είναι δυνατόν νά τσουβαλιάζουμε τίς ήμέρες μνήμης γενοκτονιών, πού υπέστησαν π.χ. οί παππούδες μας στη Μικρασιατική και Ποντιακή γή, μέ αντίστοιχες για τά θύματα τής δράσης οργανώσεων ένοπλης πάλης, δίκαιης και μή. Και πολύ περισσότερο δέν επιτρέπεται μέ μιά χαζοχαρούμενη, άπολιτική ρητορεία νά δίνουμε επιχειρήματα στην τρομοκρατία πού άσκοδν τά άφεντικά του κόσμου σέ βάρος όλων μας, υποτίθεται για νά μάς προστατέψουν άπό τίς Αλ Κάιντες και τά άλλα σκιαχτρα πού κατασκευάζουν οί μυστικές τους ύπηρεσίες. Κάθε λόγος περί τρομοκρατίας, κινδυνολάγνος ή ήλίθιος, πρέπει είτε νά αντιστρέφεται είτε νά διακωμωδείται - άλλη επιλογή δέν μάς μένει.

Γεράσμιο τέρμα μιās μοναδικής σταδιοδρομίας

ΒΑΣΟΣ ΛΥΣΣΑΡΙΔΗΣ

Τό τέλος τής πολιτικής του σταδιοδρομίας άνακοίνωσε ό ιδρυτής και έπίτιμος πρόεδρος τής ΕΔΕΚ, **Βάσος Λυσσαριδής**. Ο 85χρονος πολιτικός (και άξιόλογος ποιητής!), πού σφράγισε μέ τήν δράση του όλους τούς εθνικούς και δημοκρατικούς άγώνες τής Κύπρου, άπό τήν εποχή του άγώνα τής ΕΟΚΑ (1956-1959) μέχρι τήν προπερσινή μάχη κατά του Σχεδίου Ανάν, είναι μακράν ή μεγαλύτερη πολιτική μορφή πού άνέδειξε ή έλληνική Μεγαλόνησος, μέ άκτινοβολία και κύρος παγκόσμιο. Για μάς άποτελεί πρότυπο άξεπέραστο και ή εύκαιρία πού μάς δόθηκε πέρυσι νά τόν φέρομε για λίγο στην Κομοτηνή - όπου και τιμήθηκε άπό τόν δήμαρχο τής πόλης Τάσο Βαβατσικλή (φωτό) - ήταν πράγματι κολακευτική. Θεωρούμε δέ πώς έχει ένα άκόμη χρέος: νά αφήσει γραπτή παρακαταθήκη τά άπομνημονεύματα του πολυτάραχου βίου του στις έπόμενες γενιές των Έλλήνων, Κυπρίων και μή. Γιατρέ, αναμένουμε!

Άγαπητοί φίλοι, καλή Άποκριά! Άν και για τή χώρα μας αυτή ή περίοδος δέν συνιστά κάτι τό ιδιαίτερο - όλον τόν χρόνο καρνάβαλοι είμαστε - μιμηθείτε τούς άρχοντές μας και μεταμφιεστείτε. Σέ «**κυρίαρχο λαό**», π.χ...

Πομάκοι: Σέ τρίγλωσση σύγχυση

Τά καθέκαστα και τά παρατράγουδα μιās ξεχωριστής εκπαιδευτικής ήμερίδας, στη σελίδα 4

Έπιστροφή στην πρό Βαστίλης εποχή

Τρία χρόνια φυλακή, λοιπόν, στον Βρετανό (μέ Έβραϊκή καταγωγή) ιστορικό Ντέιβιντ Ίρβινγκ άπό άυστριακό δικαστήριο, καθότι πρό 17 ετών είχε άμφισβητήσει τό «**Όλοκαύτωμα**» των Έβραίων! Η άπίστευτη αυτή προστυχιά κατά του στοιχειώδους δικαιώματος άμφισβήτησης και αναζήτησης κάθε πτυχής τής Ιστορίας, πέρασε στό διεθνή ΜΜΕ περίπου ως αυτονόητη, καθώς υπάρχουν πιά αρκετές (ευρωπαϊκές) χώρες στις όποιες έχει ποινικοποιηθεί οποιαδήποτε άπόκλιση άπό τήν κυρίαρχη έκδοση των «**Θαλάμων άερίων**» και των «**6.000.000 νεκρών**». Πρόκειται για μιάν αναβίωση τής Ίεράς Έξέτασης σέ πολύ χειρότερη μορφή, καθώς άν δέν δηλώσεις πίστη στό παραπάνω ταυτίζεσαι μέ τόν Χίτλερ και ό,τι πιο άποβλητέο ύπάρχει σήμερα στον κόσμο! Δέν σέ σώζει ούτε ή κοινή λογική, ούτε οί ιστορικές μαρτυρίες, ούτε άκόμη και ή... δήλωση μετανοίας (πού έκανε ό Ίρβινγκ, χωρίς όμως αποτέλεσμα). Κι αυτός ό δυτικός Τύπος, δέν δέχεται, λέει, μωαμεθανική μύγα στό έλευθεροστομικό σπαθί του!

Τά πράγματα είναι έξισου μαύρα και στον χώρο τής πολιτικής. Τελευταίο κρούσμα, πρό ήμερών, σέ βάρος του Λονδρέζου Δημάρχου, Κέν Λίβινγκστον. Ο «**Κόκκινος Κέν**» πέρυσι είχε καταφερθεί κατά του Έβραίου δημοσιογράφου Όλιβερ Φάνγκολντ τής Ίβρινγκ Στάνταρντ, συγκρίνοντάς τον μέ «**ναζί στρατοπεδάρχη**». Χύμηξαν όλοι νά

τόν φάνε, άπαιτώντας συγγνώμη, άπό τόν ίδιον τόν Μπλαϊρ μέχρι τόν αρχιραββίνο του Λονδίνου, Τζόνναθαν Σάκς, κι άπό τό «**Εκπαιδευτικό Ταμείο του Όλοκαυτώματος**» μέχρι τό «**Έβραϊκό Φόρουμ του Λονδίνου**». Οί επικρίσεις άφορούσαν κυρίως τήν «**προσβολή των επίζώντων του Όλοκαυτώματος**», ώστόσο ό πρόεδρος τής Έπιτροπής των βουλευτών των Βρετανοεβραίων Χένρυ Γκρουνβάλντ, αναφέρθηκε και στην άνάγκη νά διασφαλιστεί ό «**οί Έβραίοι του Λονδίνου θά τυγχάνουν σεβασμού**»!!! Άποτέλεσμα: Πρό μιās εβδομάδας ό Λίβινγκστον εξέπεσε του δημαρχιακού του αξιώματος για 4 εβδομάδες, άρχής γενομένης άπό τήν 1η Μαρτίου, και θά κληθεί νά πληρώσει πρόστιμο περίπου 80.000 λιρών! Άσχέτως του πώς θά αντιδράσει ό δημοφιλής Λίβινγκστον, είναι τρομακτικό νά έκπαραθυρώνεται έτσι ό Δήμαρχος του Λονδίνου για ένα φραστικό επεισόδιο μέ έναν δημοσιογράφο πού έτυχε νά έχει τό... κατάλληλο θρησκευμα.

Τό οργανελικό τοπίο ξεκαθαρίζει άκόμη περισσότερο άν δίπλα στό άνωτέρω βάλει κανείς τό προσκύνημα του γαλλικού πολιτικού κόσμου στον τάφο ενός άνωνυμου Έβραίου, θύματος του κοινού εγκλήματος: Η έβραϊκή άνωτερότητα έχει ήδη θεσπιστεί και κανείς δέν δικαιούται νά (κατα)κρίνει, επιχειρηματολογώντας, χαριτολογώντας ή ό,τι άλλο, τόν «**περιούσιο λαό**». Σκοπεύεις νά γλύψεις; Έχει καλώς. Διαφορετικά ισχύει τό γραφέν: «**Όν λήψει τό όνομα Κυρίου του Θεού σου επί ματαιώ...**» Τί; Έλευθερία λόγου; Μή γίνειστε κωμικοί...

Έλληνικό σχολείο στη Χειμάρρα!

Σε κλίμα έντονης συγκίνησης, ο ύφυπουργός Έξωτερικών Εύριπίδης Στυλιανίδης, έγκαινιάσε πριν λίγες ώρες το ελληνικό σχολείο της Χειμάρρας και το Ύδραγωγείο του χωριού Δρυμάδες, έργα που χρηματοδοτήθηκαν από την Hellenic Aid του υπουργείου Έξωτερικών και δεσμεύτηκε για τη δημιουργία σχολείου στους Άγιους Σαράντα.

«Στόχος μας είναι να παραμείνει ή μειονότητα εδώ», είπε ο κ. Στυλιανίδης, ο οποίος τόνισε πολλές φορές ότι η ελληνική μειονότητα στην Αλβανία αποτελεί γέφυρα φιλίας και συνεργασίας των δυο λαών και προσέγγισης της Αλβανίας με την ΕΕ.

Ο ύφυπουργός Ευρωπαϊκής Όλοκληρωσης της Αλβανίας Άλμπερτ Γκάλιο, που συνόδευσε τον Έλληνα ύφυπουργό σε κάθε σταθμό της περιοδείας του, τον ευχαρίστησε για την ελληνική συμβολή με την δημιουργία νέων έργων και για τη βελτίωση των συνθηκών ζωής των ελληνικής και αλβανικής καταγωγής πολιτών.

«Τα σχολεία αποτελούν σημαντική πρωτοβουλία για τη μόρφωση και των ευρωπαϊκό προσανατολισμό των παιδιών», είπε ο κ. Γκάλιο και εξέφρασε την πεποίθηση ότι η Ελλάδα στηρίζει την ευρωπαϊκή προοπτική της Αλβανίας.

Στη Χειμάρρα ο Έλληνας ύφυπουργός έγκαινιάσε το παλιό σχολείο, το οποίο άνακαινίστηκε και επεκτάθηκε με την χρηματοδότηση, ύψους 60 χιλιάδων ευρώ της Hellenic Aid. Το έργο εκτελέστηκε από τη Μη Κυβερνητική Οργάνωση «ΠΟΡΕΥΘΕΝΤΕΣ», η οποία συνδέεται με την Αρχιεπισκοπή

της Αλβανίας. Το σχολείο θα λειτουργήσει τον Σεπτέμβριο ως δίγλωσσο σχολείο Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης. Το σχολείο αποτελεί κτίσμα του 1870, και ανήκει στον ευρύτερο περιβάλλοντα χώρο της εκκλησίας των Αγίων Πάντων που δεσπόζει στην περιοχή και λειτουργούσε ως το 1946.

Τον Έλληνα και τον Αλβανό ύφυπουργό υποδέχθηκε πλήθος κόσμου, ο δήμαρχος της Χειμάρρας Βασίλης Μπολάνος και ο βουλευτής Σπύρος Πέτσος. Το προαύλιο ήταν γεμάτο με τις σημαίες των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ακούγονταν ελληνικά δημοτικά τραγούδια. «Η επαναλειτουργία του σχολείου αποτελούσε όνειρο δεκαετιών», είπε ο κ. Στυλιανίδης ενώπιον των Χειμαρριωτών, οι μεγαλύτεροι από τους οποίους είχαν φοιτήσει στο σχολείο και δεν έκρυβαν την συγκίνησή τους. «Ζήτη το ελληνικό σχολείο», «Πενήντα χρόνια περιμέναμε αυτή την ώρα», ήταν οι φωνές που ακούστηκαν από τους πιο ηλικιωμένους.

Το υπουργείο Έξωτερικών προσανατολίζεται στη δημιουργία σχολείων, εκκλησιών, ύδραγωγείων, στη βελτίωση των υποδομών και των συνθηκών ζωής, προκειμένου η περιοχή να προσεγγίσει ταχύτερα την Ευρωπαϊκή Ένωση, τόνισε ο Έλληνας ύφυπουργός Έξωτερικών και πρόσθεσε «όλοι θα μιλάμε αργότερα για τη μεγάλη πατρίδα, την Εύρωπη. Στηρίζουμε την ευρωπαϊκή ένταξη όχι μόνο της Αλβανίας αλλά του συνόλου των Βαλκανίων».

Ο κ. Γκάλιο είπε ότι πρέπει να γίνουν πολλά έργα που θα στηρίζουν το σύνολο του αλβανικού λαού, καθώς και την πορεία της Αλβανίας στην ΕΕ, η οποία είναι μη αναστρέψιμη.

Στις Δρυμάδες, λίγα χιλιόμετρα από τη Χειμάρρα, ο κ. Στυλιανίδης έγκαινιάσε το Ύδραγωγείο, το οποίο χρηματοδοτήθηκε με 320.000 ευρώ και θα υδροδοτήσει 400 σπίτια. Παρόμοιο έργο εγκρίθηκε και στο γειτονικό χωριό Γκιλεκάτες, αξίας 380.000 ευρώ. Ο κ. Στυλιανίδης μετέφερε τις ευχές και τα θερμά αισθήματα του πρωθυπουργού Κώστα Καραμανλή και της ύπουργού Έξωτερικών Ντόρας Μπακογιάννη, τονίζοντας: «Δεν θα σās ξεχάσουμε. Με ανθρώπους σαν και εσάς η περιοχή μας προχωράει με ειρήνη, σταθερότητα και συνεργασία».

Το παράδοξο της ηδονής

Ν. Λυγερός

Ενώ η νοημοσύνη θεωρείται ως το μοναδικό εργαλείο που διαθέτει ο άνθρωπος για να μετρήσει τη δυστυχία του, μπορούμε μέσω του παραδόξου της ηδονής να δείξουμε ότι το ίδιο ισχύει και για την ευτυχία. Συνεπώς το εργαλείο είναι ανεξάρτητο από αυτές τις έννοιες. Όπως το επισήμανε ο John Stuart Mill, θα ήταν παράδοξο να υποθέσουμε ότι η εκτίμηση των ηδονών εξαρτάται αποκλειστικά από την ποσότητά τους, ενώ για την εκτίμηση των άλλων πραγμάτων λαμβάνεται υπ' όψιν τόσο η ποιότητα όσο και η ποσότητα. Παρ' όλες τις προσπάθειες των ατόμων να προωθήσουν την αρετή της ηδονής και όχι την ηδονή της αρετής, ελάχιστοι άνθρωποι θα συμφωνούσαν να μεταβληθούν σε κατώτερης τάξης ζώα, προκειμένου να καρπωθούν πλήρως ζωάδικη ηδονή. Με άλλα λόγια, ακόμα και το θέμα της ηδονής που θεωρούμε ότι συσχετίζεται μόνο με τα βασικά ένστικτα, επηρεάζεται από τη νοητική μας αντίληψη. Ακόμα και αν αντιλαμβανόμαστε ότι θα μπορούσαμε να ζήσουμε περισσότερη ηδονή μέσα σ' ένα απλοϊκό πλαίσιο, το ίδιο το εργαλείο δηλαδή ο εγκέφαλός μας και η νοημοσύνη μας μάς οδηγεί στη ριζοσπαστική και κατά κάποιο τρόπο παράδοξη απόφαση της απόρριψης της απόλυτης ηδονής. Ενώ από τη μια πλευρά, η ηδονή θεωρείται ως ένας κοινός στόχος για τους ανθρώπους, από την άλλη πλευρά, η νοημοσύνη βάζει ένα νοητικό όριο τουλάχιστο μέσα σε ένα διαχρονικό πλαίσιο. Στιγμιαία, η ηδονή μπορεί να αποτελεί ένα ισχυρό κίνητρο πράξης, μόνο που δεν αντέχει την πάροδο του χρόνου. Δεν μπορούμε λοιπόν να την ενσωματώσουμε μέσα σ' ένα καθαρά αξιολογικό πεδίο. Και βλέπουμε ότι δεν είναι ένα αποκλειστικό στοιχείο της ανθρώπινης νοημοσύνης. Δεν υπάρχει ένα σύστημα αρχών που παραμένει αμετάβλητο διαχρονικά. Ακόμα και τα αξιώματα τα αποκτούμε μέσω της νοητικής εμπειρίας του κόσμου. Αυτό ισχύει βέβαια και για τη διδασκαλία του ωφελισμού. Διότι παρ' όλο το πεδίο δράσης του, η νοημοσύνη είναι το εγγενές κριτήριο που διαχωρίζει τις αρχές και δημιουργεί τις αξίες. Δεν βρισκόμαστε σε μια μάχη μεταξύ Απόλλωνος και Διόνυσου όπου η επιλογή του χαρακτήρα θα ήταν υποκειμενική. Στην πραγματικότητα

δεν υπάρχει νεκρή ζώνη, ούτε καν σύνορα. Τα όρια είναι δυναμικά και εξελίσσονται συνεχώς. Συνεπώς η έννοια του πολλαπλού άτλαντος μάς επιτρέπει να διαχειριστούμε αποτελεσματικά την πολλαπλότητα της ανθρώπινης νοημοσύνης και ηθικής. Διότι δεν υπάρχουν α priori αρχές που να καθορίζουν την εξέλιξή μας. Ενώ η νοημοσύνη ερμηνεύεται ως ένα ευάλωτο σημείο της συνείδησής μας, η πραγματικότητα της δράσης της διευκρινίζει ότι όντως λειτουργεί ως ένα χαρακτηριστικό στοιχείο του ανθρώπου. Επιπλέον συνδυάζεται με το νοητικό σχήμα που ανέδειξε ο Arthur Schopenhauer δηλαδή με την ιδέα ότι μπορούμε να κάνουμε ό,τι θέλουμε, όχι όμως και να θέλουμε ό,τι θέλουμε. Η εκτίμηση της ηδονής παραμένει εγκεφαλική. Ανήκει, θέλουμε δεν θέλουμε, στη νοοσφαιρά μας και κατά συνέπεια δεν μπορεί ν' αποτελέσει έναν ανεξάρτητο στόχο. Δεν έχουμε την ευτυχία της δυστυχίας, ούτε τη δυστυχία της ευτυχίας, έχουμε μόνο τη νοημοσύνη μας.

Πρίν...

...και...

...Μετά!

Έντάξει, δεν λέω να φέρομε από τις ΗΠΑ τον Έρικ και την Κάθυ, αλλά δείτε τί - τρισιδιάστατα! - θαύματα μπορεί να κάνει κανείς στο αστικό περιβάλλον! Άς αντιγράψουμε κάτι καλό όπως μπορούμε, έστω και ανεπαρκώς!

Γ. Κούδας - σύμβολο της άλλης Ελλάδας

Σε εκδήλωση στο ξενοδοχείο Le Chalet της Εάνθης, το Σάββατο 18 Φεβρουαρίου, παρουσιάστηκε η πρόσφατη βιογραφία του «Μεγαλέξανδρου» των ελληνικών γηπέδων, Γιώργου Κούδα, με τίτλο «Της ζωής μου το παιχνίδι». Συγγραφέας ο δημοσιογράφος Κώστας Μπλιάτσας.

Η εκδήλωση, ήταν συνδιοργάνωση του Ίδρυματος Θρακικής Τέχνης και Παράδοσης και της Π.Α.Ε. Skoda Εάνθη, με στόχο την προβολή των ιδεωδών του αθλητισμού και του εύ αγωνιζέσθαι μέσω ενός ιδανικού εκπροσώπου του.

Στην κατάμεστη αίθουσα οι Βασίλης Κοντοβαζανίτης, Κώστας Μπλιάτσας, Νεκτάριος Δαπέργολας, Κούλης Αποστολίδης, Άγγελος Συρίγος αλλά και ο προπονητής της Skoda Εάνθη κ. Πάνης Μαντζουράκης, ανέπτυξαν ό καθένας από την πλευρά του όλα τα στοιχεία που συνέθεσαν τον μύθο ενός ποδοσφαιριστή

που συνέβαλε αποφασιστικά στην ανάπτυξη του ποδοσφαίρου στη χώρα μας αλλά και έδωσε στη Θεσσαλονίκη και στη Βόρειο Ελλάδα την αθλητική αξιοπρέπεια που της αξίζει.

Από την πλευρά του ο Πύργος Κούδας, αφού ευχαρίστησε τους συνδιοργανωτές, έζηρε το έργο της ποδοσφαιρικής ομάδας της Εάνθης αναφερόμενος στα τμήματα υποδομής και στην οργάνωσή της, λέγοντας χαρακτηριστικά πως «τό μέλλον της ανήκει».

Μεταξύ των όμιλητών και ο ήμετερος Ν. Δαπέργολας (Εξ' Αποβλήτων), παιδιόθεν φανατικός Παικτής, που ιδιότυπος επέλεξε να μιλήσει «περί έρωτος και περί επαναστάσεως». Χαρακτήρισε κατ' αρχάς την ιστορία του ΠΑΟΚ ως μία επώδυνη ιστορία ανεκλήρωτων έρωτων και τον ίδιο τον ΠΑΟΚ ως περιπέτεια μίας ιδέας, ως σημειολογία μίας υπόγειας διαδρομής και ως το σύμβολο-συνισταμένη των όνειρων ενός ολόκληρου κόσμου φτώχειας και προσφυγιάς. Ο Κούδας ήρθε για να υλοποιήσει το όνειρο και να γίνει ο ήγέτης μίας επανάστασης, που ήταν μάλιστα απόλυτως αυθεντική, δηλαδή μ' άλλα λόγια ένα γεγονός άκρως τραγικό, γιατί - όπως όλες οι επαναστάσεις στην Ιστορία - δεν κράτησε πολύ και δεν πέτυχε όλα όσα επιπόθησε, καθώς συνέτριψε μὲν τείχη, αλλά δεν έπαψε ούτε στιγμή να έρωτοτροπεί και μὲ το ανεκλήρωτο. Και ο έρωτας έγινε για λίγο όνειρικός, αλλά συνάμα πάντα παρέμεινε και καταραμένος, Όλα αυτά, κατά τον Ν. Δαπέργολα, σκιαγραφούνται έμμεσα (σε άλληλοπεριχώρηση με την προσωπική ιστορία του Κούδα) στο βιβλίο, που μπορεί να προσφέρει σ' έναν ιστορικό άφθονο υλικό, «όχι για να γράψει μία άπλη ιστορία ποδοσφαίρου, αλλά για να ρίξει φῶς σ' ένα

επιμέρους κεφάλαιο της ίδιας της ιστορίας μίας ολόκληρης πόλης, να προσεγγίσει ψυχολογικά και κοινωνιολογικά τις διεργασίες, μέσα από τις όποιες ξεπηδάει ένας ήγέτης και γεννιέται ένας μύθος και να σκιαγραφήσει έντελει μία ολόκληρη εποχή, που έχει πλέον όριστικά χαθεί».

Περαιτέρω ο ίδιος όμιλητής στάθηκε και στο καθαρά συγκινησιακό μέρος, τονίζοντας ότι για κάποιους σαν κι αυτόν, που μεγάλωσαν τη δεκαετία του '70 στη Θεσσαλονίκη και που ως πιτσιρικάδες έπαιξαν μπάλα σε κάποια από τις τελευταίες άλανεσ της η έξησαν από κοντά την άτμόσφαιρα της έν θριαμβφ και ηδονή κοχλάζουσας Τούμπας, το βιβλίο αποτελεί νόστιμον ήμαρ. «Ημέρα έπιστροφής στην πατρίδα. Νοσταλγική έκδρομή στο Χτές, που ζωντανεύει πράγματα που ακόμα υπάρχουν μέσα σου, αλλά μισοχαμένα μέσα στην άχλη της λήθης - μία ολόκληρη παιδική ηλικία που ξαναγεννιέται από τις στάχτες της και αίφνιδιάζεσαι βλέποντας την να περνάει ξαφνικά πάλι μπροστά απ' τα μάτια σου». Και κλείνοντας, επισήμανε δηκτικά ότι σε μία εποχή που γράφονται πολλά βιβλία δίχως κανένα λόγο, από άταλαντους και άνόητους δήθεν διανοούμενους, που μας ταλαιπωρούν βάνουσα ως κύμβαλα αλαλάζοντα, στοιβάζοντας σωρηδόν επί χάρτου φληναφηματικές πομφόλυγες, το ότι δεν υπήρχε ως τώρα ένα βιβλίο για τον Κούδα και για ό,τι αυτός σημασιοδοτεί, τελικά συνιστούσε κάτι σαν έγκληματική παράλειψη. «Πατι υπάρχουν κάποια πρόσωπα και κάποιες καταστάσεις, που βεβαίως είναι αναπόδραστο και αυτά κάποια στιγμή να τα έπικαλύψει ο Πανδαμάτωρ, άξίζει όστόσο να προσπαθήσεις, ώστε τουλάχιστον να μην μπορέσει ποτέ να τα σβήσει τελείως από την ιστορική μας μνήμη».

Αντιφωνητής

Δεκαπενθήμερο Πανθρακικό Έντυπο Γνώμης
Διεύθυνση: Φρουρίου
και Φιλίππου, 691 00, Κομοτηνή
Τηλέφωνο: 25310 81537
Τηλεμοιότητα: 25310 81536
Ηλ. διεύθυνση: karaiskk@otenet.gr
www.antifonitis.gr
Κωδικός 1380

Έκδοση του σωματίου
ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ
Υπεύθυνος κατά τον νόμο:
Καραϊσκος Κώστας
Συντάσσεται από έπιτροπή
Έκτύπωση: ΕΚΔΟΣΤΙΚΗ ΠΡΟΔΟΤΗΣ Α.Ε.

Ετήσια συνδρομή:

Ιδιωτών 22 €

Έξωτερικού, συλλόγων,

όργανισμών, κλπ: 44 €

Αριθμοί λογαριασμών:

EUROBANK 306-0100211038

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ 7161838

Ανα-γνώσεις

Η Επιστήμη της Προπαγάνδας

«...Στην πραγματικότητα, το British Satellite News παρέχεται από τη World Television, μία εταιρεία που κάνει επίσης διαφημιστικά βίντεο και ψευδή ειδησεογραφικά κλίπ για μεγάλες εταιρείες όπως η GlaxoSmithKline, ή BP και η Νεστέ. Ανέλαβε επίσης την παραγωγή του Towards Freedom Television, για λογαριασμό της βρετανικής κυβέρνησης. Αυτό ήταν ένα προπαγανδιστικό πρόγραμμα που πρόβαλαν στο Ιράκ μονάδες ψυχολογικών επιχειρήσεων του αμερικανικού στρατού από ειδικά διαμορφωμένο αεροσκάφος, το 2003-04.

Η World Television παράγει τις πλαστές ειδήσεις, οι προσπάθειές της όμως χρηματοδοτούνται έξ ολοκλήρου από το Φόρεϊν Όφισ, το οποίο ξόδεψε 340 εκατομμύρια στερλίνες σε δραστηριότητες προπαγάνδας, μόνο το 2001. Μετά την 11/9/01 το ποσό αυτό είναι σίγουρο ότι θα έχει αυξηθεί σημαντικά. Σύμφωνα με την World Television, τον Νοέμβριο του 2003 τα «νέα» του BSN χρησιμοποιούνταν τακτικά «σε 14 από τις 17 χώρες της Μέσης Ανατολής». «Πάνω από 400 σταθμοί ανά τον κόσμο παίρνουν προγράμματα του BSN», ισχυρίζεται η εταιρεία. «Υπάρχουν 185 τακτικοί χρήστες, ανάμεσά τους τηλεοπτικά κανάλια σε Ρωσία, Γερμανία, Αφρική, Μαλαισία, Ινδονησία, Ιαπωνία και Αυστραλία».

Το μενούν των «ειδήσεων» που προσφέρει η εταιρεία αυτή περιλαμβάνει μιάν ατέλειωτη σειρά «ρεπορτάζ» με πρωταγωνιστές κυβερνητικούς αξιωματούχους και εκπροσώπους. Πρόσφατη ειδησεογραφία για το Ιράκ αναφέρεται σε χαρμόσυνα νέα, όπως «Ο πρωθυπουργός σε επίσκεψη-έκπληξη στο Ιράκ» (22 Δεκεμβρίου 2005) και «Δηλώσεις του Ιρακινού πρέσβευς για τις επικείμενες εκλογές» (14 Δεκεμβρίου 2005). Συχνά προσφέρονται πολιτικές συζητήσεις μεταξύ «ειδικών» με θέματα όπως «Η ψυχολογία του τρόμου» (23 Δεκεμβρίου 2005). Η απόκρυψη των πραγματικών ειδήσεων για το τι συμβαίνει στο Ιράκ - όπως ο άγριος ξυλοδαρμός νεαρών Ιρακινών από Βρετανούς στρατιώτες που αποκαλύφθηκε πρόσφατα - αντίσταθμίζεται έτσι από την «παραγωγή» ειδησεογραφικού υλικού που προβάλλει ενοϊκά τη δράση των δυνάμεων Κατοχής. Οι επικρίσεις για την κατοχή του Ιράκ είναι εκτός συζήτησης, αλλά κάποια κριτική για την πολιτική των ΗΠΑ είναι δυνατή. Σε μία εξωφρενική απολογία για την Κατοχή του Ιράκ από τη Βρετανία το 1920, το σχετικό άρθρο αναφέρει: «Δεν είναι τούτη η πρώτη φορά που μία εξωτερική δύναμη επιχειρεί να οικοδομήσει ένα σύγχρονο, δημοκρατικό, φιλελεύθερο κράτος στο Ιράκ. Η Βρετανία προσπάθησε να κάνει το ίδιο κατά τη δεκαετία του 1920». Η καλή προαίρεση των ΗΠΑ και της Βρετανίας θεωρείται αυτονόητη. «Η σημερινή συμμαχία με έπικεφαλής τις ΗΠΑ προσπαθεί, όπως έκαναν οι αυτοκρατορικές δυνάμεις Κατοχής πριν από 80 χρόνια, να απελευθερώσει τις κυβερνητικές υπηρεσίες και τις δυνάμεις ασφαλείας του Ιράκ από τη διαφθορά και την κατάχρηση εξουσίας». Ωστόσο, σύμφωνα με τους συντάκτες του άρθρου, η αδέξια στρατηγική των ΗΠΑ μπορεί «να αποξενώσει ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού». Έτσι, ανακύπτει το ερώτημα ποιά «χρήσιμα διδάγματα μπορούν να αντληθούν» από τη βρετανική εμπειρία. Στην πραγματικότητα, η Κατοχή του Ιράκ το 1920 οδήγησε άμεσα σε λαϊκή εξέγερση, την οποία οι βρετανικές δυνάμεις κατέστειλαν αμείλικτα. Επιβλήθηκε μία μοναρχία-μαριονέτα, που δεν ήταν ούτε «έκσυγχρονισμένη» ούτε «δημοκρατική» αλλά, όπως υποστηρίζει ο ιστορικός Μάρκ Κέρτις, μία από τις λιγότερο δημοφιλείς στην ιστορία της Μέσης Ανατολής.

(...) Ενδείξεις για τη σκοπιμότητα αυτής της τακτικής μπορεί να βρει κανείς σε μία έκθεση του 2003 από το Foreign Policy Centre (FPC - Κέντρο Εξωτερικής Πολιτικής), που την υπογράφει ο τότε διευθυντής του Μάρκ Λέοναρτ. Ο Λέοναρτ ήταν σύμβουλος του Φόρεϊν Όφισ για τη σύνταξη της Δημόσιας Έκθεσης Διπλωματίας το 2002 και αργότερα διορίστηκε στο Συμβούλιο Δημόσιας Διπλωματικής Στρατηγικής το οποίο κατευθύνει τη στρατηγική του Φόρεϊν Όφισ στον τομέα της προπαγάνδας. Η έκθεση του FPC υποστηρίζει ότι η βρετανική κυβέρνηση «δεν πρέπει να φοβάται να ματώνει τότε τότε αμερικανικές μντες» στα προπαγανδιστικά της μηνύματα πάνω στο πρόβλημα Ισραήλ-Παλαιστίνης. Πρέπει οι αρμόδιοι «να φροντίζουν ώστε οι διαφορές ανάμεσα στις θέσεις και τη σκέψη Αμερικανών και Βρετανών να τονίζονται δεόντως». Ο στόχος είναι να αντικρουσθεί ή αποψηφίσει η Βρετανία «ακολουθεί με δουλποπρέπεια κάθε πρωτοβουλία των ΗΠΑ», έτσι ώστε η «χρησιμότητα της βρετανικής υποστήριξης στις ΗΠΑ να εκτιμηθεί περισσότερο».

Παιδεία Νέας Έποχής

Ο Στάθης Σ. στην «Ελευθεροτυπία» (22-2) για την νεοεποχίτικη παιδεία:

«...Ο άληθινός λαϊκισμός όμως έλλοχευει (και λογίζεται αγρίως) αλλού. Στο νέο βιβλίο επί παραδείγματι για την Ιστορία του νέου Έλληνισμού της Στ' Δημοτικού. Εκεί, απ' ό,τι διάβασα στις εφημερίδες («Τα Νέα») ή συγγραφέας του δηλώνει ότι με το έργο της υποβαθμίζεται ο ρόλος του Κολοκοτρώνη (σ.σ.: κι άλλων μιλιταριστικών παραγόντων της Επανάστασης) κι αναβαθμίζεται ο ρόλος των... γυναικών! Λές και η Ιστορία είναι θέμα... ποσοτώσεων!

Λέει κι άλλα ή καλή συγγραφέας (σαν η Επανάσταση να ήταν ένα άτυχες συμβάν που διατάραξε, το άτιμο, την πολυπολιτισμική αρμονία του άγα με τον ραγιά), αλλά το μέγα πρόβλημα δεν είναι ότι έτσι τα γράφει ή ότι υπό την όποιαν ιδεολογική της αντίληψη βάζει την Ιστορία να διαβεί Κανδιανά Δίκρανα, μεταλλάσσοντας την σε προπαγάνδα, αλλά ότι είναι τόσο άνετη ώστε να διατυμπανίζει ή ίδια την ανικανότητά της να καταλάβει τί κάνει, τί λέει. Διότι ή ίδια λέει ότι ποσοστάνει τον ρόλο των γυναικών. Αν δηλαδή η Μπομπουλνίνα έπραξε Χ, έμεις για να είμαστε πολιτικώς όρθοι θα διδάξουμε τα παιδιά ότι έπραξε 3Χ. Επίσης, σε μία εθνική-κοινωνική επανάσταση, όπως αυτή του 1821, έμεις θα πρέπει να «μαλακώσουμε» τα περι έθνος υπερτονισμένα-σωστόν! κάτι κολομπίνες μπουκαραν στην Ντρομπολιτζά τότες και στόμωσε το σπαθί του Νικηταρά να κόβει τυρί.

Βεβαίως μεταυπονοούμε! Έτσι κι αλλιώς από 20ετίας έχουμε κάνει τα τέκνα των Δαναών (απ' το Μπογιάνι) τούβλα από Ιστορία. Να μην τα κάνουμε κι άμμοκονιάμα με στόκους δασκάλους; Το βρίσκω πολύ έποικοδομητικό (και χρυσοπληρωμένο). Αλλά, για όσους καταλαβαίνουν και για όσους κάνουν πως δεν καταλαβαίνουν ως έκφρασθούμε εν παραβολαίς, έστω και με έρανισμα εκ της ιστορίας (παρ' ότι ούτε οι οίωνοι συνηθίζονται, ούτε ή ποίηση λαμβάνεται σοβαρώς υπόψη) -απ' όταν ο Ατταλός ο Γ' παρέδωκε κληρονομιά το κράτος του στους Ρωμαίους, οδδέποτε έκτοτε ξαναξερήθηκε Ρωμίοι στην Ιωνία έναντιον οδδενός στον Αίωνα. Ανθυπάτου ή τουρμάρχη, πρίγκηπα ή δεσπότη, έπισκοπού ή άμυρα, γαζή ή άγά. Στης παιδείας τα σπλάχνα όργιάζει ή κρατική και κομματική καμαρίλα που άλαλιάζει την ψυχή του έθνους, των τάξεων και του λαού, που την άπονεκρώνει -εκεί γίνεται ή σφαγή. Εκεί συντελείται το παιδομάζωμα, ό τετελεσμένος μέλλον όλης μας της προσπάθειας...

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ:

Η παιδοκτονία συνεχίζεται...

Ο 17χρονος Μωμάχεντ Αχμέτ Αλ Τζαμπίτιν τήν Τρίτη τό πρωί πήγαινε με τό σχολικό λεωφορείο από τόν προσφυγικό καταυλισμό Αλ Αρούμπ τής Χεβρώνας, στό Λύκειο του Μπεϊτ Αμίρ. Στο μπλόκο οί στρατιώτες κατέβασαν τούς μαθητές κάτω. Μετά τόν έλεγχο,

τά παιδιά ξαναέβηκαν στό λεωφορείο και διατάχθηκαν νά κλείσουν τά παράθυρα. Ο Αλ Τζαμπίτιν δέν τό έκλεισε. Ένας στρατιώτης τόν πυροβόλησε από πολύ κοντά στό πρόσωπο. Ο 17χρονος μεταφέρθηκε στό νοσοκομείο Χαντάσα τής Ιερουσαλήμ. Οί στρατιώτες ισχυρίστηκαν ότι οί μαθητές κουβαλούσαν μολότωφ. Λίγο πιο κει βρίσκεται σε κώμα ο 8χρονος Αμπντέλ Μαλέκ Ζαλμπάνι, πυροβολημένος στό κεφάλι από συνοριοφύλακα στον καταυλισμό Σοαφάτ. Ο συνοριοφύλακας είπε ότι ο μικρός χτυπήθηκε από πέτρα φίλου του. Για μολότωφ δέν είπε...

ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΠΑΡΑΚΡΑΤΙΚΟΥ

Παραθέτουμε κατωτέρω ένα μέρος της όμολογίας του 40χρονου Χακάν Σαραϊλιόγλου, ό οποίος συνελήφθη κι ανακρίθηκε από τούς μαχητές του ΔΗΚΚ, όμολόγησε την έγκληματική του δράση και τιμωρήθηκε με θάνατο (τό πτώμα του πετάχτηκε στην βιομηχανική περιοχή Ικίτελλι). Νομίζουμε ότι παρουσιάζει και γενικότερο ενδιαφέρον μά και ειδικότερο, δηλαδή θρακικό, για λόγους ενόνητους.

Ο Σαραϊλιόγλου όργανώνεται στις παρακρατικές δυνάμεις από τόν Χαλίτ, έναν διπλωμάτη του τουρκικού προξενείου στην Γερμανία. Ένοικιάζει τό γκαράζ του σπιτιού του στον Φερχάτ Ταμπούρ και σε δυο άγνωστους τόν. Η μητέρα του βλέπει να φορτώνονται όπλα σε φορτηγά μέσα στο γκαράζ του σπιτιού της, και γι' αυτό άπευθύνεται στην τουρκική πρεσβεία στην Καρλορούη. Εκεί συνομιλεί με τόν Χαλίτ, ό οποίος και τήν βεβαιώνει ότι ή Πρεσβεία είναι ένημερη, ενώ παράλληλα τής δίνει οδηγίες νά μήν μιλήσει πουθενά για όσα είδε. Τό κράτος τής Τουρκίας, με τήν άνοχη ή τή συνεργασία των γερμανικών Αρχών, κάνει λαθρεμπόριο όπλων στην Γερμανία. Αργότερα, ό Σαραϊλιόγλου φυλακίζεται, κατηγορούμενος για τήν πρόκληση επικίνδυνων σωματικών βλαβών. Με τήν παρέμβαση του διπλωμάτη Χαλίτ, ό Saraylioglu άποφυλακίζεται υπό τήν προϋπόθεση νά επιστρέψει άμέσως στην Τουρκία. Με τήν έπιστροφή του, διατηρεί τις έπαφές του με τό παρακράτος, δουλεύοντας κάτω από τις έντολές ένοός άστυνομικού διευθυντή, του Ισμέτ Αιμπέκ. Προκάλυμμα τής δράσης του είναι ένα μεταφραστικό γραφείο, τό όποιο στην ουσία λειτουργεί ως κέντρο συλλογής πληροφοριών για τήν Αστυνομία. Αφού περάσει ένα δοκιμαστικό στάδιο, ό Σαραϊλιόγλου κρίνεται κατάλληλος από τούς άνωτέρους του προκειμένου νά συμμετάσχει σε κάθε είδους (περισσότερο άπαιτητικές) ένεργειες του παρακράτους.

Τό 1984, στέλνεται στην 189η διοίκηση πεζικού, παρακολουθεί ειδική εκπαίδευση σε όρειβατικές δυνάμεις καθώς και στην βάση LSE του ΝΑΤΟ στην Σμύρνη. Επίσης, παρακολουθεί μαθήματα διαφόρων ξένων γλωσσών. Του χορηγείται πλαστή ταυτότητα (υπό τό όνομα Hasan Kartal) καθώς και πλαστό διπλωματικό διαβατήριο

Σομαλικό Κράτος;

Όχι, εύχαριστώ!

Η Σομαλία, ξεχασμένη για χρόνια από τήν διεθνή κοινή γνώμη, άκούστηκε τελευταία φορά με τήν Χολυγουντιανή παραγωγή Blackhawk Down (όπου παρακολουθήσαμε τό δράμα των καημένων των πεζοναυτών που τούς φάγαν μπαμπέσικα οί κανίβαλοι, ρίχνοντας

τό έλικοπτεράκι τους στό Μογκαντίσου).

Η σομαλική κοινωνία έδω και 15 χρόνια είναι χωρίς καθόλου κράτος. Κι ενώ κατά τά διεθνή ΜΜΕ «κυριαρχούν τό χάος και οί κατά τόπους πολέμαρχοι», οί ίδιοι οί Σομαλοί δείχνουν νά τό... εύχαριστούνται. Διαβάζουμε στην σχετική άναφορά τής CIA πως, παρά τήν φαινομενική άναρχία, οί πολιτοφυλακές παρέχουν άσφάλεια, τά ξενοδοχεία λειτουργούν, οί εταιρείες κινητής τηλεφωνίας παρέχουν ύπηρεσίες στις φτηνότερες τιμές τής Αφρικής, έχει γεμίσει ή χώρα τραπεζικές ύπηρεσίες (έλλείπει τραpezών), ή άγορά τροφοδοτείται κανονικά, τήν δικαιοσύνη άπονέμουν τά συμβούλια των φυλών βάσει έθιμικού δικαίου... Κράτος; Κεντρική κυβέρνηση; Δημοκρατία; Δέν σφάξαν!

ώστε εύκολα νά μπορεί νά πηγαινόρχειται στό έξωτερικό, συμμετέχοντας στις επιχειρήσεις του παρακράτους. Μπαίνει υπό τήν καθοδήγηση του στρατιωτικού Goktan Demir, ό οποίος βρίσκεται σήμερα στην Βοσνία - Ερζεγοβίνη σαν οικονομικός υπεύθυνος του εκεί στρατιωτικού τμήματος. Έρχεται σε έπαφή με τόν τότε ύπαρχηγό τής ΜΙΤ, και σήμερα άστυνομικό διευθυντή Άδριανούπολης, Hanef Ancı. Έκτοτε ό Saraylioglu δουλεύει σαν δημόσιος υπάλληλος στην ΜΙΤ.

Άκολουθεί δεύτερη φάση εκπαίδευσής του στον χειρισμό όπλων, στην συλλογή πληροφοριών και στις τεχνικές άνάκρισης. Τήν περίοδο εκείνη δημιουργούνται όλιγομελείς (συνήθως 3-4 μέλη: ένας από τήν ΜΙΤ, ένας από τις ύπηρεσίες πληροφοριών του στρατού JITEM, ένας από τήν Αστυνομία κτλ.) παρακρατικές ομάδες πολλαπλών καθηκόντων. Ο ίδιος άνήκει σε μία τετραμελή ομάδα υπό τήν έπωνυμία «Άστυνομία Έθνικών Δυνάμεων» μαζί με τούς Kemal Aslan, Fatih Rustu Ozgiray, Kazim Hosgordu.

Μία από τις δουλειές τους είναι ή στρατολόγηση νέων μελών στο παρακράτος και ή εύρεση πληροφοριοδοτών. Ακόμη συμμετέχει σε τουλάχιστον 14 επιχειρήσεις του παρακράτους, που περιλαμβάνουν δολοφονίες και «έξαφανίσεις» σε Τουρκία και Ευρώπη, και έμπρησμο δασών στην Ελλάδα. Στην πόλη Αττάλεια, στην περιοχή Μαναβγάτ, συμμετέχει στην δολοφονία 3 μελών του ΡΚΚ, και κατόπιν μαζί με τούς συνεργούς του Aligunçor και Hakan ρίχνουν τά πτώματα στο ύδρηλεκτροκό φράγμα τής πόλης.

Μετά από λίγο καιρό, έρχεται σε έπαφή με τόν αρχηγό, Abidin Bilgin, τής όργάνωσης «Εστία Έθνικοφρόνων» (παρωνύμιο των «Γκρίζων Λύκων») στην Σμύρνη, και όργανώνουν τή δολοφονία 4 Κούρδων. Τά πτώματα των δολοφονημένων θάβονται σε άπροσπέλαστη περιοχή που βρίσκεται υπό τήν ιδιοκτησία και τόν έλεγχο του στρατού. Στα χρόνια 1994-95 βρίσκεται στην Άλικαρνασό, απ' όπου μαζί με 3 άλλους πράκτορες τής ΜΙΤ (Cengiz, Kazim και Ergan) πηγαινόρχονται στα έλληνικα νησιά προκειμένου νά πυροπολύν τά δάση τους. Έπιστρέφει στην Πόλη, δουλεύει μαζί με τόν έπιλοχία τής Στρατοχωροφυλακής Mustafa Bascanus, ό οποίος και του αναφέρει ότι στις άσκήσεις σκοποβολής ένίστε χρησιμοποιούν και ζωντανούς στόχους, φέροντας ως παράδειγμα τόν πυροβολισμό και τόν φόνο του νεαρού Onder Babat, από τό επαγγελματικό γραφείο στελέχους του Κόμματος Έθνικιστικής Δράσης (των «Γκρίζων Λύκων»).

Όπως ανέφερε ό ίδιος ό Σαραϊλιόγλου, συμμετείχε σε επιχειρήσεις που όργανώνονταν από κοινού από τουρκικές, άμερικανικές (CIA), βρετανικές (MI-6) και γερμανικές (BND) μυστικές ύπηρεσίες. Σε μία από αυτές τις δράσεις, μαζί με τόν γερμανό πράκτορα Hans Stenzel, άπήγαγαν και δολοφόνοντας τόν Γιουγκοσλάβο Joachim, ενώ δουλεύοντας με τρίμηνη σύμβαση προσωπικού στην βρετανική πρεσβεία στην Τουρκία, λειτουργήσε ως σύνδεσμος με τόν βρετανό πράκτορα Alex...

Διόρθωση μυωπίας (του τοπικού Τύπου;)

Προβολή δυσανάλογη της σημασίας της γνώρισε προσφάτως η «δυνατότητα αντιμετώπισης οφθαλμολογικών παθήσεων» από το Έλληνικό Κέντρο Θεραπείας Οφθαλμολογικών Παθήσεων (ΕΛΚΕΘΟΠ) στην Αλεξανδρούπολη. Σύσσωμος ο τοπικός, και όχι μόνο, Τύπος έκθειασε την προμήθεια από το Κέντρο μηχανήματος λέιζερ τέταρτης γενιάς, με τρόπο που θύμιζε φθηνό έντυπωσιασμό ιθαγενών με χάντρες και καθρεφτάκια. Πάμπολλα τα πρωτοσέλιδα και οι συνεντεύξεις τόσο στον γραπτό όσο και στον ηλεκτρονικό Τύπο, προσέδωσαν μυθικές σχεδόν διαστάσεις στη «δυνατότητα» αφήνοντας για μία ακόμη φορά υπόφωτισμένη την ουσία. Έφτανε μία σύντομη έρευνα για όρισμένες καίριες διαπιστώσεις - απορίες:

1. Το μηχάνημα έχει τη δυνατότητα στα χέρια εμπειρου και ειδικά εκπαιδευμένου προσωπικού να διορθώνει κατά κύριο λόγο τη μυωπία, δηλαδή να κάνει μία αισθητικού

χ α ρ α κ τ ή ρ α επέμβαση μέσω της οποίας ο «ασθενής» καταφέρνει τελικά να απαλλαγεί από τα ...γυαλιά του

2. Το μηχάνημα δεν ανήκει στο Νοσοκομείο Αλεξανδρούπολης όπως - σκοπίμως -

αφήναν να υπονοηθεί οι τίτλοι όρισμένων δημοσιευμάτων, γιατί και η υπηρεσία δεν παρέχεται δωρεάν. Κάθε άλλο, μάλιστα, αφού κοστίζει στον «ασθενή» συνολικά περί τα 2.000 €, ποσό ελαφρώς χαμηλότερο (~ 20%) από τον μέσο όρο των ιδιωτικών Κέντρων σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, που και αναβαθμισμένα μηχανήματα διαθέτουν και, κυρίως, τεράστια εμπειρία από την επί σειρά ετών εφαρμογή της μεθόδου. Τα 4.500 € που αναφέρθηκαν κάπου, αφορούν μεμονωμένη περίπτωση γιατρού στην Αθήνα που θεωρείται παγκόσμια αυθεντία στην μέθοδο. Για την ιστορία, διόρθωση μυωπίας με λέιζερ γίνεται και σε δημόσιο Νοσοκομείο της χώρας (Οφθαλμιατρείο Αθηνών), ενώ υπάρχει η πληροφορία ότι το κόστος της στη γειτονική Τουρκία είναι περί τα 600 € και μάλιστα με πολύ καλά αποτελέσματα!

3. Η δραστηριότητα δεν είναι καινούργια

για τον τόπο, αφού είχε πρωτοαναπτυχθεί και πρό 10ετίας περίπου από τον τότε καθηγητή Οφθαλμολογίας. Δυστυχώς ή κάθοδος του στη συνέχεια στη Θεσσαλονίκη την καταδίκασε εκ νέου σε ανυπαρξία, αναδεικνύοντας για πολλοστή φορά πως αντιλαμβάνονται όρισμένοι την ανάπτυξη δραστηριοτήτων σε απόλυτη αναντιστοιχία με τις ανάγκες της περιοχής για την προσωπική τους κυρίως προβολή και τον εμπλουτισμό του CV τους και πέραν τούτων ...γαία πυρι μειχθήτω!

4. Πριν υποβληθεί κανείς σε λέιζερ, απαιτείται ενδελεχής έλεγχος για αποκλεισμό ακόμη και εξαιρετικά σπάνιων περιπτώσεων που αποτελούν αντένδειξη για την εφαρμογή της μεθόδου. Θα διενεργείται και στην Αλεξανδρούπολη ολοκληρωμένος ο έλεγχος ή θα γίνεται κάποια «έκπτωση»;

5. Τελευταίο αλλά καθόλου εσχατο: διαφημίζεται ή ανάπτυξη μίας «πολυτελούς», τρόπον τινά, δραστηριότητας, χωρίς να υπάρχει αντίστοιχη πληροφόρηση αν στην Πανεπιστημιακή Οφθαλμολογική Κλινική διενεργούνται πολύ σοβαρότερες και ουσιαστικότερες για την υγεία των κατοίκων της περιοχής επεμβάσεις, λ.χ. αποκολλησεις αμφιβληστροειδούς, βιτρεκτομές σε διαβητικούς ή ακόμη μεταμοσχεύσεις κερατοειδούς (πόσες και με ποια αποτελέσματα);

Τελικά, και χωρίς καμμία διάθεση απαξίωσης της μεθόδου με μικρόψυχες προσεγγίσεις, είναι απλώς θέμα προτεραιότητας. Όταν κάπου χρειάζεται να γίνονται έγχειρήσεις σκληροειδίτιδας και χολής, δεν διατυμπανίζεις ότι θα ξεκινήσεις να κάνεις καλά λίφτινγκ! Τη στιγμή μάλιστα που σε άλλες περιπτώσεις στο ίδιο Νοσοκομείο γίνεται άθροισμα σοβαρή δουλειά ούσιας.

Εν κατακλείδι, η τοπική κοινωνία και ο Τύπος της είναι καιρός να αποβάλει το γνωστό αίσθημα μειονεξίας, προκειμένου να επαναδιαπραγματευτεί την μονόδρομη εξίσωση με βάση την οποία «το Πανεπιστήμιο προσφέρει σ' αυτήν και πρέπει να του είναι υπόχρεο ές αεί». Έχει προσφέρει και η ίδια την ψυχή της, αγκαλιάζοντας τον θεσμό, επιδιαιφιλώντας τίτλους, κύρους αλλά και τρανταχτές περιουσίες σε ανθρώπους που σε πολλές περιπτώσεις δεν θα τους έπιτρεπόταν ούτε να περνούν έξω από κανονικά Πανεπιστήμια. Η αυτοκριτική, ή μετριοφροσύνη, ή λογοδοσία και η ανάπτυξη δραστηριοτήτων που θα σέβονται στοιχειωδώς (και) τις ανάγκες και την ανθρωπογεωγραφία της περιοχής αλλά και τη νοημοσύνη μας είναι τα λιγότερα που (θα έπρεπε να) απαιτεί.

Σχόλια πτερόεντα

Ημερίδα πραγματοποιήθηκε στην ιστορική πόλη του Διδυμοτείχου από τον Σύλλογο Αλληλεγγύης Πολιτών Νομού Έβρου «Ακρίτες» με γενικό τίτλο «ή παγκοσμιοποίηση και η ελληνική πρόταση». Στην ημερίδα μίλησαν ο Κοσμήτορας της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών Καθηγητής π. Γεώργιος Μεταλληνός, ο Καθηγητής του Παντείου Νεοκλής Σαρρής και ο Λέκτορας του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης Φάνης Μαλκίδης. Ο π. Γ. Μεταλληνός στην ομιλία του αναφέρθηκε στις σχέσεις πολιτείας και εκκλησίας μέσα από την έλληνορθόδοξη παράδοση και ανέδειξε πτυχές της μακροαίωσης αυτής σχέσης, επικεντρώνοντας την ανάλυσή του και στη σημαντική διάσταση της σχέσης του ελληνικού λαού με την ορθοδοξία. Ο Ν. Σαρρής μιλώντας για τις έλληνοτουρκικές διαφορές και την ένταξη της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αφού πραγματοποίησε μία αναδρομή στις έλληνοτουρκικές σχέσεις τόνισε την αναγκαιότητα για πραγματική γνώση της τουρκικής πραγματικότητας και αναρωτήθηκε κατά πόσο μπορεί η σημερινή Τουρκία να οδηγηθεί στην Ένωμένη Ευρώπη. Επίσης ανέδειξε πτυχές των έλληνοτουρκικών διαφορών και τόνισε τη σημασία της άλλης ελληνικής πολιτικής έναντι της Τουρκίας, αφού αυτή που ακολουθείται εδώ και χρόνια αποτελεί υποχώρηση έναντι του έπекτατιμού της γειτονικής χώρας. Ο Φ. Μαλκίδης αφού τόνισε τις εκφάνσεις της παγκοσμιοποίησης και του συγκεκριμένου οικονομικού, πολιτισμικού, κοινωνικού και πολιτικού μοντέλου που υλοποιείται έθεσε το ερώτημα εάν μπορούν να επιβιώσουν πολιτισμοί, έθνη και λαοί μέσα σ' αυτό. Έδωσε τις βασικές συσπλώσεις μίας εναλλακτικής οδού για την παγκοσμιοποίηση και ανέδειξε μία άλλη πολιτική λειτουργία της ελληνικής δημοκρατίας και κοινωνίας. Την ημερίδα παρακολούθησαν όλες οι Αρχές και πολλοί πολίτες του Διδυμοτείχου που παρενέβησαν ουσιαστικά με τις ερωτήσεις τους. Ο Σύλλογος «Ακρίτες» ιδρύθηκε το 2002 και στηρίζει τοπικές πνευματικές και υλικές ανάγκες, πραγματοποιώντας εκδηλώσεις και ημερίδες για τον Έβρο και δίνοντας σημαντική βοήθεια σε μεγάλο μέρος του πληθυσμού.

Ώς δανειστούμε από το ΘΕΜΑ την τοποθέτηση του Γ. Λοβέρδου ότι «ή Ν.Δ. και το ΠΑΣΟΚ έχουν μεταβληθεί σε καθαρά εκλογικούς μηχανισμούς, με μοναδικό στόχο την διαίωση του οικογενειοκρατικού και νεποτιστικού συστήματος». Δεν θα διαφωνήσουμε. Αντίθετα θα επαυξήσουμε. Όπως άλλωστε και στην διαπίστωση του ίδιου ότι το βασικό πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας παραμένει ο κρατισμός της και ο νεποτισμός. Και πως δεν είναι πρόβλημα μόνο της οικονομίας αλλά μείζον κοινωνικό. Και πως νεποτισμός δεν πρέπει να θεωρείται μόνο η ευνοιοκρατία ένεκα ευθείας εξ αίματος συγγένειας αλλά κάλλιστα θα μπορούσε να συμπεριλάβει και την κουμπαριά. Και όταν μιλάμε για κουμπαριά συμπεριλαμβάνουμε και την κυριολεκτική αλλά και την άτυπη κουμπαριά συμφερόντων ανάμεσα στα πολιτικά στελέχη. Χαρακτηριστική ή σχετική τοποθέτηση του Παναγιωτόπουλου ό οποίος σχολίασε πικρά την έπιρροή που άσκησε ο κ. Ρουσόπουλος έναντι του για να τον «φάει»: «Εγώ είμαι σε μειονεκτική θέση, αφού έχω πρόσβαση στον πρωθυπουργό μέσω του θεσμικού μου ρόλου, ο κ. Ρουσόπουλος μπορεί να βλέπει τον πρωθυπουργό με τις παντούφλες στο σπίτι του». Για να λείει τέτοια πράγματα ένας ύπουργός, φανταστείτε τί περιμένει κάθε πολίτη που θα ήθελε να παίξει το ρόλο πολιτικού στελέχους χωρίς τις αντίστοιχες πλάτες. Προτρέπουμε λοιπόν τον Τάσο Βαβατσικλή να λάβει σοβαρά υπ' όψιν του τις ύπουλα διατυπωμένες κατηγορίες έναντι του από την ομάδα Δαμιανού περί έξαγορας - αιχμαλωσίας των στελεχών του τοπικού ΠΑΣΟΚ, άσχετα αν ευσταθούν, όταν μάλιστα κατορθώνουν να έμφλοχωρουν στον «έγκυρο» έθνικό Τύπο. Να συγκροτήσει το ψηφοδέλιό του και με τις απαραίτητες κινήσεις να δώσει το στίγμα της ανανέωσης, της αξιοκρατίας και της ανοχής στην ανεξαρτησία της γνώμης.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ Μορφωτικού Όμιλου Κομοτηνής Χωροταξία ή ά-ταξία του χώρου;

Μία ενδιαφέρουσα από πολλές σκοπιές εκδήλωση, πραγματοποιήθηκε την Δευτέρα 20 Φεβρουαρίου, στην αίθουσα εκδηλώσεων του Μορφωτικού Όμιλου Κομοτηνής. Ομιλητές οι κ.κ. Κατσιμίγας Κωνσταντίνος αρχιτέκτονας-μηχανικός και Παπαθανασίου Νίκος τοπογράφος/πρόεδρος του ΤΕΕ Θράκης.

Ο κ. Κατσιμίγας (με θέμα «Αναπτυξιακές προοπτικές του νομού Ροδόπης και χωροταξία»), αναφέρθηκε με πολύ παραστατικό τρόπο στο τραγικό θεσμικό

πλαίσιο στην Ελλάδα και στην ακόμη πιό τραγική κατάσταση που επικρατεί στη Θράκη. Έπεσήμανε ότι εάν δεν ολοκληρωθεί το Έθνικό Κτηματολόγιο δεν πρέπει να αναμένουμε κανένα αποτέλεσμα. Ανέλυσε τις έννοιες της χωροταξίας και του χωρικού σχεδιασμού, ενώ δεν παρέλειψε να αναφερθεί με καυστικό τρόπο στις δεκάδες και εκατοντάδες μελέτες που κάθε τόσο αναγγέλλονται πομπωδώς από θεσμικούς παράγοντες και ΜΜΕ, για να καταλήξουν στο τέλος στα ράφια, αφού προηγουμένως δαπανηθούν πολλά χρήματα των φορολογουμένων. Μάλιστα αναφέρθηκε και στο παράδειγμα κάποιας μελέτης που αφορούσε το νομό, αλλά καθώς φαίνεται ο έξ Αθηνών «μελετητής» είχε μαύρα μεσάνυχτα και μάλλον ...άγνοουσε παντελώς την περιοχή. Αναφέρθηκε ακόμη, στα συγκριτικά πλεονεκτήματα της Ροδόπης και της Θράκης γενικότερα, όπως αυτά προκύπτουν από τη γεωγραφική θέση της περιοχής, προχωρώντας παράλληλα στη διατύπωση προτάσεων για την ανάπτυξη του πρωτογενή, δευτερογενή και τριτογενή τομέα, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στον τελευταίο. Ο κ. Κατσιμίγας υπήρξε καυστικός και με όξυδερκείς παρατηρήσεις απομυθοποίησε έννοιες που ενώ υποτίθεται έγκυβαν σοβαρό περιεχόμενο στην πραγματικότητα τ'ό μόνο που κρύβουν είναι η γύμνια μας ως κυβερνώντων, αλλά και, κυρίως, ως κυβερνωμένων!

Συνέχεια στη σελίδα 6

ΝΙΚΟΣ ΛΥΓΕΡΟΣ

ΟΙ ΧΟΡΔΕΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

ΉΡΩΣ ΣΠΑΝΙΔΗ

«Μέσα από το βλέμμα του συγγραφέα υπάρχει τό όραμα μιάς άλλης Θράκης, που δεν κλαίει πιά τί μοίρα της και που διεκδικεί τά δικαιώματά της, μιάς άλλης Μαύρης Θάλασσας που πρέπει να ζήσει τον θάνατό της για ν' άνθίσει και πάλι ή Ρωμανία μας...»

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΣΠΑΝΙΔΗ, Θερμοπυλών και Πλάτωνος 11, 67100 Ξάνθη
τηλ. & τ/ο: 25410 27544 info@spanidis.gr www.spanidis.gr

Εκπαιδευτικές αλήθειες και πολιτικό στριπτίζ

Η τριγλωσσία των Πομάκων

Τό βράδυ της Τετάρτης μία σημαντική εκδήλωση στο άμφιθέατρο της Πολυτεχνικής Σχολής Ξάνθης, οργανωμένη από τό Ίδρυμα Θρακικής Τέχνης & Παράδοσης και από τό Πολιτιστικό Αναπτυξιακό Κέντρο Θράκης, έδωσε τήν άφορμή νά ειπωθούν πολλά, έξόχως ενδιαφέροντα, πράγματα και νά άποσαφηνιστούν οι ρόλοι των παραγόντων πού κινούνται γύρω από τήν μειονοτική εκπαίδευση. Θέμα της ημερίδας ήταν «Η τριγλωσσία στην μειονοτική εκπαίδευση και τά μαθησιακά προβλήματα των Πομάκων μαθητών», τίς δέ εισηγήσεις έκαναν οι καθ' ύλην άρμοδίοι, οι εκπαιδευτικοί δηλαδή των σχολείων της όρεινης Ξάνθης.

Ο λόγος των εκπαιδευτικών στην εκδήλωση κάλυψε κάθε πλευρά του ζητήματος. Επιστρατεύτηκε όλη ή άπαραίτητη θεωρητική και ή πολύτιμη διδακτική - βιωματική έμπειρία τους ώστε νά παρουσιαστεί στο πολυπληθές κοινό (χριστιανικό και μουσουλμανικό) κάθε πτυχή του θέματος. Η Χρύσα Κασίμη, έπιστημονικός συνεργάτης της Ανώτατης Σχολής Παιδαγωγικής και Τεχνολογικής Εκπαίδευσης, ή Πέπη Κελτσίδου από τό Γυμνάσιο Έχίνου, ή Δήμητρα Κατάκη από τό Γυμνάσιο Σμίνθης, ή Πασχάλης Δήμου από τό μειονοτικό σχολείο Δημαρίου και ή Γεωργία Γιαννούδη από τό νηπιαγωγείο Μάντανιας έδωσαν άμεσά ή καλύτερα τίς πολύχρονες παρατηρήσεις, διαπιστώσεις, άπόπειρες, έρμηνείες, προτάσεις τους για τήν εκπαιδευτική κατάσταση στα πομακοχώρια του νομού Ξάνθης. Ποιάν κατάσταση αντιμετώπιζει ή άνυποψίαστος

εκπαιδευτικός πού βρίσκειτα Ξαφνικά σέ έναν άλλόγλωσσο πληθυσμό, τί

πρακτικές διεξόδους έχει και τί λύσεις μπορεί νά χρησιμοποιήσει, ποιά είναι ή πηγή της κακοδομίας και της μειωμένης συλλογικής αυτοεκτίμησης, τί συντελείται μέ τήν πάροδο του χρόνου καθώς τό παιδί φοιτά σ' ένα σχολείο όπου ρητά ή άρρητα άπαγορεύεται ή μητρική του γλώσσα. Οι εισηγήσεις πού έδωσαν μίαν άλλη χροιά στην εκδήλωση ήταν του Δημήτρη Φυσεκίδη, δασκάλου στο μειονοτικό σχολείο Αιμονίου, και του Κάρολου Γεροβασιλείου, δασκάλου επί πενταετία στο μειονοτικό σχολείο Κενταύρου. Ο πρώτος, μέ μία γλαφυρή, συναισθηματικά πλούσια, όμιλία εξέθεσε πέρα πάσης άμφισβήτησης τό έγκλημα πού συντελείται σέ βάρος των σλαβοφώνων παιδιών μέ τήν άγνόηση της μητρικής τους γλώσσας από τήν πλευρά του σχολικού συστήματος. Και ό δεύτερος έδωσε, πέρα από όλα τά άλλα, τό πολιτικό μέρος του ζητήματος, μέ λόγο άκριβή, τίμιο και αιχμηρό, άποστομώνοντας κάθε αντίλογο πού πήγε νά έγερθεί εκ των ύστερων (και εκ του πονηρού) σέ μερίδα του μειονοτικού άκροατηρίου.

Τίς επτά εισηγήσεις ακολούθησε ή τοποθέτηση του δημάρχου Μύκης Μουτζαχίτ Ντουκιαντζή. Χωρίς νά ντραπεί καθόλου, άνακοίνωσε από τό βήμα ότι «πρό δύο ημερών τό δημοτικό συμβούλιο του Δήμου Μύκης άπόφασισε όμόφωνα νά εκφράσει τήν λύπη και τήν αντίθεση του για τήν διοργάνωση στην όποία χρησιμοποιούνται χαρακτηρισμοί (Σ.Σ.: «Πομάκοι», «πομακοχώρια», κλπ) πού δέν γίνονται άποδεκτοί από τήν μειονότητα και είναι έξω από τό πλαίσιο και τήν πραγματικότητα της μειονοτικής

εκπαίδευσης, όπως αυτή προσδιορίστηκε από διεθνείς συνθήκες. Η μεγαλύτερη άνάγκη του εκπαιδευτικού συστήματος είναι ό σεβασμός της πραγματικότητας και της πολυπολιτισμικότητας, μακριά από προσεγγίσεις και πρακτικές πού δέν μάς εκφράζουν - μέ παραγγελίες δέν μπορούν νά γίνουν κάποια πράγματα. Εμείς είμαστε αντίθετοι σέ κάθε εκδήλωση τέτοιου τύπου»!

Τήν ρατσιστική επίθεση του Ντουκιαντζή ακολούθησαν και πλήθος άλλων τουρκοφρόνων παραγόντων πού είχαν άκροβολιστεί στην αίθουσα και έδειχναν σάν νά είχαν μοιραστεί από πριν τίς «ερωτήσεις» πού θά υπέβαλαν. Ακούστηκαν φοβερά πράγματα, όπως τό άπίστευτο του Α. Ντεντέ προς τους δασκάλους «έσείς είστε παρακρατικοί» (!) ή ή διαπίστωση του έπίσης «δημοσιογράφου» (και μέχρι πρότινος ίχθυέμπορα) Ιλχάν Μεμέτ ότι τά πομακόπουλα πού βγαίνουν από τά σχολεία είναι... «ζώα»!!! Η ύποκρισία χτύπησε κόκκινο μέ τίς κραυγές των πιό «μετριοπαθών» για άνάγκη εκμάθησης των έλληνικών, χωρίς φυσικά νά άπαντήσουν στην δική μας ερώτηση αν δέχονται δημόσια έλληνικά σχολεία στα χωριά τους (πού δέν έχουν ούτε ένα).

Μέγα τό όφελος από τή διοργάνωση της εκδήλωσης και συγχρητηρία σέ όλους τους συντελεστές της. Πολύ καλή κι ή παρουσία των τουρκοφρόνων σ' αυτήν, άφού αναγκάστηκαν νά πούν τίς άθλιότητές τους έναντι του μειονοτικού άκροατηρίου, πετώντας και τό φιλελευθέρικο σκούφο. Μόνη παρενέργεια, ή τρομοκράτηση των Πομάκων δασκάλων πού παρέστησαν, αλλά δέν τόλμησαν νά τοποθετηθούν διά τόν φόβο των Ιουδαίων.

K.K.

Ναί, μάς φτύνουν!

Προκλητική ή ένυπόγραφη «έκκληση» των μειονοτικών φορέων προς όλους τους πλειονοτικούς βουλευτές της Θράκης, πέρασε στο ντουκού από τό σύνολο σχεδόν του θρακικού Τύπου. Άραγε τί φοβάται κανείς και παραβλέπει τήν προπέτεια, τήν διαστρέβλωση της αλήθειας, τήν άπροσημάτιστη έξυπνότητα των στόχων ενός ξένου, έχθρικού κράτους από τό σύνολο σχεδόν της πολιτικής ήγεσίας της μουσουλμανικής κοινωνίας; Νά μήν δείξει «έμπάθεια» χαρακτηρίζοντας καταλλήλως τους ύπογράφοντες; Νά μήν ρίξει λάδι στη φωτιά άνοιγοντας διάλογο μαζί τους; Νά μήν δώσει διαστάσεις στο ζήτημα; Για μάς όλοι οι παραπάνω λόγοι δείχνουν από άνεδαφικό έως «λίγοι».

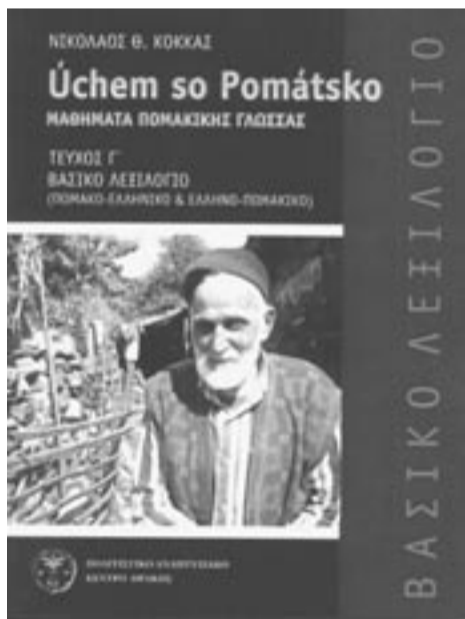
Τό πρόβλημα του κεμαλισμού στην πολιτική έκφραση των μειονοτικών θεσμών είναι ύπαρκτό και μείζον. Όσοι ακόμα διατηρούν ψευδαισθήσεις, άς διαβάσουν τό κείμενο πού μοιράστηκε, και όπου αναφέρεται ότι «κανένας βουλευτής δέν έκανε καμμία ενέργεια, σέ κανένα επίπεδο για τήν επίλυση των προβλημάτων της Μειονότητας» (μέ κεφαλαίο Μ, για νά τήν Μπετονώσει), άς δούν ποιά αξιολογούνται ως κύρια μειονοτικά προβλήματα και άς προσέξουν τήν όρολογία (περί «Τουρκικής Μειονότητας της Δυτικής Θράκης»). Κι ένα νήπιο θά καταλάβει τό πού γράφτηκε τό κείμενο και πού άποσκοπει. Δυστυχώς ή έκφυλοχρονιστική τάση νά εκλαμβάνουμε τίς ροχάλες για ψιχάλες ακόμη (βλέπε και τήν εύχαριστία - άπάντηση του «Παρατηρητή» στο εκπαιδευτικό μανιφέστο των τουρκοφρόνων) διαρκεί...

Τριγλωσσία και μαθησιακές δυσκολίες

...Οι Πομάκοι κατέχουν καλά μόνο τήν πομακική σέ όλες τίς γλωσσικές δεξιότητες. Συνήθως, στα έλληνικά έμφανίζουν περιορισμένο λεξιλόγιο και λανθασμένη γραμματική και σκέφτονται συνειδητά κατά τή γλωσσική παραγωγή. Τό ότι βρίσκονται σέ πρώιμο στάδιο ανάπτυξης των έλληνικών δέν είναι άπαραίτητα άποτέλεσμα της τριγλωσσίας τους αλλά των οικονομικών, πολιτικών και κοινωνικών συνθηκών πού συνπαύχουν μ' αυτήν. Μέχρι πριν μερικά χρόνια, οι άπόφοιτοί του δημοτικού συνέχιζαν τίς σπουδές τους σχεδόν άποκλειστικά ή στο μειονοτικό γυμνάσιο Ξάνθης ή στη γειτονική Τουρκία. Η σχολική άποτυχία και στίς δυο περιπτώσεις υπερέβαινε τό 90%. Τά τελευταία χρόνια ύπάρχει μία μεταστροφή προς έλληνόφωνα γυμνάσια, όπου και πάλι οι έπίδοσεις δέν είναι καθόλου ίκανοποιητικές.

(Μέ τήν παρέμβαση Φραγκουδάκη) παρά τή σαφή βελτίωση ως προς τήν ποιότητα του περιεχομένου της διδακτικής ώρας, τό επίπεδο επάρκειας στην έλληνική γλώσσα του άπόφοιτου του μειονοτικού σχολείου απέχει ακόμα κατά πολύ του άπόφοιτου ενός έλληνόφωνου. Σέ έρευνά μου, πάνω στην καταγραφή των λαθών στη γραπτή εκφώνηση 36 μαθητών μου, ό άριθμός και ή ποικιλία των λαθών τους άποδείκνυν τή μη ίκανοποιητική έπίτευξη άρκετων γλωσσικών στόχων και τή σχετική άποτυχία της έφαρμογής του Προγράμματος Εκπαίδευσης Μουσουλμανοπαίδων, ως προς τόν φιλόδοξο στόχο της έξομοίωσης του έπιπέδου των άποφοιτών μειονοτικών και δημοτικών σχολείων.

Η πομακική κοινότητα χρησιμοποιεί τήν γλώσσα της σέ άνεπίσημο, προσωπικό επίπεδο και τίς «άνώτερες» γλωσσικές ποικιλίες σέ τυπικό, έπίσημο περιβάλλον. Η πλειονοτική έλληνική θεωρείται άνώτερη, περισσότερο κομψή και ως γλώσσα κατάλληλη για τήν εκπαίδευση, τό κλειδί για τήν εκπαίδευτική και οικονομική έπιτυχία. Αύξημένο κύρος έμφανίζει και ή τουρκική ως γλώσσα της θρησκείας, της εκπαίδευσης και ως έπικρατούσα γλώσσα στον χώρο της μουσουλμανικής μειονότητας. Ως γραπτές, τυποποιημένες, δηλαδή ως χρήσιμες γλώσσες, έχουν ανέλθει στο άξιακό σύστημα των Πομάκων. Τήν τουρκική τήν προωθεί κυρίως ή πολιτική σκοπιμότητα, ενώ τήν έλληνική ή καθημερινότητα, ό άγώνας για

τήν έπιβίωση και τήν κοινωνική άνοδο. Οι δυο αυτές γλώσσες έχουν γίνει οι συμπληγάδες πέτρες άνάμεσα στις όποιες κινδυνεύει νά συνθλιβεί ή χαμηλής βιωσιμότητας (ως προφορική) και χαμηλού κύρους πομακική γλώσσα. Επειδή διαφοροποιεί τους Πομάκους μουσουλμάνους και αντίκειται στην έπιθυμητή τουρκική καταγωγή τους, ή τουρκική πολιτική επιδιώκει έδώ και χρόνια νά της άφαιρέσει τό κατεξοχήν χαρακτηριστικό της ως μειονοτικής γλώσσας: ότι άποτελεί τόν κώδικα της τοπικής και κοινοτικής ένότητας. Όλα αυτά τά χρόνια καλλιεργείται ό μύθος ότι «τά πομακικά φταίνε για όλα» και ότι άποτελούν ένα «λάθος της ιστορίας», πού πρέπει νά άποκατασταθεί μέ τήν «έπαναφορά» της «μητρικής» τουρκικής γλώσσας. (...) Επιπρόσθετα, ή πομακική συνπαύχεται μέ τή φτώχεια, τήν άνεργία, τήν κοινωνική στέρηση και τήν έλλειψη άνέσεως. Μοιραία ή κοινωνική της θέση έπιηρεάζεται άρνητικά. Έτσι, ύπάρχει ή τάση νά εγκαταλειφθεί μαζί μέ τά ύπόλοιπα χαρακτηριστικά του «Πομάκου» πού συνοδεύεται από κατώτερο κύρος. Επιχειρείται (άνεπιτυχώς) ένας έξοβελισμός των πομακικών στις συνομιλίες των γονιών μέ τά παιδιά τους. Οι γονείς δέν θέλουν νά κληροδοτήσουν ένα γλωσσικό και κοινωνικό στιγματισμό, τίς συνέπειες του όποιο υπέστησαν οι ίδιοι στις προσπάθειες κοινωνικής τους ένταξης (είτε στην έλληνόφωνη πλειονότητα είτε στην τουρκόφωνη πλειοψηφία της μειονότητας).

Συνέχεια στη σελίδα 6

Ο δάσκαλος είναι χαζός

(...) Τά πρωτάκια, καθώς έρχονται στο σχολείο, μιλάνε μέ άνεση, καθαρότητα και φυσικότητα τή γλώσσα τους, τά πομάκικα. Είναι ή καλή δουλειά πού κάνουν οι άγράμματες μανάδες, μέ τό χαμόγελο, τό χάνι και τό βυζί, αιώνες τώρα, σ' όλα τά μήκη και πλάτη της ύφης, έφαρμόζοντας τήν βιωματική μέθοδο πού μέ τόσο κόπο και εισπράττοντας τόσες σεμιναριακές άμοιβές προσπαθούμε νά υποψιαστούμε έμεις οι εκπαιδευτικοί. Απευθύνονται και σέ μένα μιλώντας πομάκικα. Μέσ στην τόση άθωότητα τους πού νά υποψιαστούν τί τους έχουν έτοιμάσει οι μεγάλοι για τήν μόρφωσή τους. Τά πρωτάκια είναι όλο χαρά και ζωντάνια. Παίζουν, τρέχουν, τραγουδούν και μιλάνε άκατάπανστα, σέ ρυθμό πολυβόλου. Οι παρατηρήσεις των μεγαλύτερων παιδιών, όταν μου μιλάνε στα πομάκικα τά μικρά «nimo dumis pomatsko na daskal» («μή μιλάς πομάκικα στον δάσκαλο»), καθώς και ή προσποιητή άδυναμία κατανόησης εκ μέρους μου, είναι οι πρώτες ένδειξεις ότι έδώ κάτι δέν πάει καλά.

Αυτή είναι ή πρώτη έντύπωση πού τους σχηματίζεται. Γι' αυτά άλλος γλωσσικός κώδικας δέν ύπάρχει. Η πομακική στο Αιμόνιο, είναι ακόμα, κι εϋτυχώς, ό μοναδικός κώδικας έπικοινωνίας όσον άφορά στην προσχολική ήλικία, και ό κυρίαρχος στις ύπόλοιπες ήλικίες. Εϋτυχώς τό χωριό μας είναι ακόμη πολύ καθυστερημένο, πολύ φτωχό και πολύ μικρό για νά συνειδητοποιήσει ότι ή μόδα και ή εξέλιξη έπιτάσει ν' άφήσει τή γλώσσα των γονιών και των παππούδων, τους ήχους αυτών των βουνών και αυτού του δάσους, για νά βάλει στο στόμα, μετά στο μυαλό, και σιγά σιγά και στην ψυχή, τή γλώσσα ενός άλλου τόπου, ενός άλλου λαού. Και δέν ύπάρχει όποιοδήποτε πρόβλημα μ' αυτόν τόν άλλο τόπο, τόν άλλο λαό. Απλά είναι άλλος και δέν ύπάρχει κανένας λόγος, ιδίως στην εποχή μας, νά παρατηρήσεις τή μάνα σου για ν' άποκτήσεις μητριά.

(...) Δέν μπορείς ν' άγνοήσεις τή μητρική γλώσσα. Δέν μπορείς νά διδάξεις στο κενό. Δέν μπορείς νά μη σεβαστείς αυτό πού οι μαθητές σου φέρουν μέσα τους. Είναι ό κόσμος που θά τους διδάξω για τόν έξω κόσμο όταν άδιαφορώ καταφανώς για τόν έσωτερικό τους; Θρηνώμε για τή «Λεσίτσα» πού έφυγε από τά άναγνωστικά μας και έπέστρεψε στη φωλιά της. Μία φορά σκίρτησε και μάς ή πομάκικη καρδιά μας. Ούσιαστικά λέμε στους μαθητές μας ότι παρά τίς δεδομένες

δυνατότητές τους και στην έκφραση και στη γνώση αυτά όλα καλά είναι αλλά δέν έχουν και πολλή σημασία.

Άς τά ξεχάσουν γρήγορα. Έδώ είναι άχρηστα. Σ' αυτά θά μένει πάντα ή άπορία πώς αυτό πού εύκολα αντιλαμβάνεται ή καταρρέουσα γιαγιά, αυτό πού στον άέρα άρπάζει ή ήμειγγραμμάτη μητέρα, πώς είναι δυνατόν νά μήν τό καταλάβει ή ό κύριος; «Πού είναι τά πολλά πού όλοι στο χωριό λένε ότι ξέρει;» «Νερό του ζητάω και αυτός μέ κοιτάζει σάν μπουφός». «Είναι χαζός, τέρμα και τελείωσε.» πρέπει νά σκέφτονται. Στην έπόμενη περίοδο, μέ τήν άσυνείδητη συνεργασία των μεγαλύτερων τάξεων προσπαθούμε νά πείσουμε ότι αυτά είναι τά χαζά, άφού δέν μπορούν νά πούν κάτι τόσο άπλο όπως «νά πάω κύριε νά πιω νερό;» και έπιμένουν νά λένε αυτό τό έντελώς άκατανόητο «κύριε, da podam da piem voda;»

Και τά καταφέρνουμε έντέλει νά τά χαζέψουμε. Όχι όλοκληρωτικά, μόνο κατά 3-4 χρόνια, άφού χρησιμοποιώντας έλληνικά ή τουρκικά κοντά στην Τετάρτη καταφέρνουν νά εκφράσουν, όχι μέ τήν ίδια άντιότητα, ούτε μέ τήν ίδια φυσικότητα, έννοιες και ιδέες πού στη μητρική τους εκφράζανε ήδη στην πρώτη τάξη. Αυτό φαίνεται σέ μία σειρά από προβλήματα. Τά παιδιά χωρίς ιδιαίτερο πρόβλημα στην έπικοινωνία δέν σταματούν μέ τίποτα. Εκφράζουν αυτό πού είναι νά εκφράσουν παντοιοτρόπως. Άμα δέν τους έρχεται τό έλληνικό λένε τό τουρκικό και στη έσχατη άνάγκη τό πομάκικο, ούτε μένουν μόνο στη γλωσσική έκφραση, γκριμάτσες, χειρονομίες, μέχρι και κωλοτούμπες κάνουν για νά εκφράσουν αυτό πού θέλουν.

Πολλά όμως, στην πρώτη δυσκολία σωστής έκφοράς λόγω περιορίζουν πολύ τήν έκφραση τους, κάποια σιωπούν, ενώ σ' άλλα έμφανίζονται ή έπιδεινώνονται μέχρι και προβλήματα λόγου. Άρρυθμες άναπνοές, κομπιάσματα, τραυλισμός. Έχω ένα κοριτσάκι στην Τετάρτη πού ενώ παρουσίαζε, όταν πρωτοήρθε, κάποια έλαφρά, ήσσονος σημασίας προβλήματα στο λόγο μέ τά χρόνια δυσκολεύεται όλο και περισσότερο νά εκφραστεί. Υποψιάζομαι ότι ή σχολική βαβέλ πού ύπηρετούμε εϋθύνεται, κι εγώ φυσικά, ως λειτουργός αυτής. Και δέν ξερω πόσο έπιστημονικά και παιδαγωγικά είναι σωστό αλλά κάθε φορά πού τή βλέπω νά δυσκολεύεται νά μιλήσει, νά πεί αυτό πού θέλει, άφ' ενός τά σταματάω όλα για νά προσέχω μόνο αυτή άφ' έτέρου τήν άγκαλιάζω και τήν άκούω έλπίζοντας ότι μέ συγχωρεί για τό διαρκές κακό πού της κάνω.

Τύπος ή Ρῦπος;

Δέν μᾶς εἶναι εὐκόλο νά ὑπερασπιζόμαστε κρατικές πολιτικές καί φορεῖς τους, ὄχι λόγῳ προκατάληψης ἢ ...συνήθειας, ἀλλά γιατί συνήθως στό ὄνομα ἑνός δήθεν γενικοῦ συμφέροντος παίζονται πολιτικά παιχνίδια καί συχνά γίνονται ἐγκλήματα. Ὅμως εἶναι πολλές περιπτώσεις στίς ὁποῖες ἡ κριτική πού ἀσκεῖ ὁ Τύπος στούς κατόχους θέσεων καί ὀφικίων εἶναι ἀπό θέσεις καί κίνητρα πολύ πιό διαβλητά ἀπό ἐκείνα τῶν κρινομένων.

Τέτοιες σκέψεις μᾶς ἦρθαν στό μυαλό μέ τίς μομφές πού διαβάσαμε κατά τοῦ γραφείου Θράκης τοῦ ΥΠΕΞ στή γνωστή στήλη τῆς «Ἐλευθεροτυπίας» πού φέρει τήν χαρακτηριστική ὑπογραφή «Ιός». Ἄν δέν καταλάβαμε λάθος, οἱ γνωστοί μεγαλοδιακινητές τοῦ ὑποπατριωτισμοῦ ἔβαλαν στό χέρι ἀρχαία τοῦ «Συντονιστικοῦ Γραφείου Θράκης», ἀρμόδιου κάποτε γιά τήν μειονοτική πολιτική τῆς χώρας στήν περιοχή μας, καί κράζον ἐκείνους τούς παράγοντες τοῦ ΥΠΕΞ πού δέν ἐπέτρεψαν τήν δημοσιοποίηση τῶν ἐγγράφων τῶν τελευταίων τριῶν δεκαετιῶν. Τόν διασυρμό, δηλαδή, ἀνθρώπων πού ἀκόμη ζοῦν καί δροῦν, χωρίς νά

σχετίζονται πλέον μέ τό ζήτημα! Ἐμᾶς βεβαίως καρφί δέν μᾶς καίγεται γιά συγκεκριμένα πρόσωπα, ἀλλωστε κι ὅλα αὐτά πού «ἀποκάλυψε» ἡ μισελληνική παρέα εἶναι γνωστά σέ ὅλους. Θά μπορούσε ἄλλωστε νά μείνει κρυφό ἕνα θέμα σάν τήν δανειοδότηση χιλιάδων χριστιανῶν μέ στόχο τήν ἀγορά μουσουλμανικῶν περιουσιῶν; Καί τήν ἔπισημη ἐπιμονή στήν τεκμηρίωση τῶν λεπτομερειῶν μέ ὀνόματα πού στό κάτω κάτω δέν ἔκαναν τίποτε τό παράνομο; Καί γιατί δέν γίνεται ἀπό τούς «ἀνατρεπτικούς» δημοσιογράφους μία ἀποτίμηση τοῦ μέτρου, τί ἀπέδωσε, ποιούς εὐνόησε καί τί γίνεται σήμερα; Νιώθουμε βεβαίως τήν ἀδικία πού ἐγίνε καί σέ βάρος ἀθῶων ἀνθρώπων ἀπό κρατικές πολιτικές, δέν ξεχνοῦμε ὠστόσο καί ὅτι ἡ συγκεκριμένη (ἑλληνική) πολιτική ἦταν καθαρά ἀμυντική καί ἀνταποδοτική τῶν βαρβαροτήτων πού ὑφίστατο ἡ κάποτε εὐρωστη ρωμαϊκή παρουσία στήν Πόλη, τήν Ἱμβρο καί τήν Τένεδο. Ἐντυπωσιάζει ὅμως πραγματικά τό πάθος ὀρισμένων δημοσιογράφων κατά παντός ἑλληνικοῦ. Κάτι στήν παιδική ἡλικία, κάποια τραυματική ἐμπειρία, ποιός ξέρει...

Ἀκόμη χειρότερη εἶναι ὅμως ἡ περίπτωση Θρακιώτη μηντιάρχη, πού μέ μιάν ἐκπλήσοσα προπέτεια ἐπί χρόνια ὀλόκληρα φτύνει καί γλύφει σήμερα αὐτόν, ὕστερα τόν ἄλλον, μέ μοναδικό γνώμονα τήν τσέπη του. Δέν εἶναι βεβαίως ἡ μοναδική περίπτωση πού καθοδηγεῖται ἀπό κίνητρα διαφοροτικά τῆς ...πληροφόρησης τοῦ κοινού, εἶναι ὅμως σίγουρα ἡ ἐλεεινότερη. Κάποιοι πού μάθανε σέ μαῦρα φράγκα καί σέ χάρες πού θά ζήλευαν καί παρακρατικοῦ τοῦ '60, ἐχρῶν πιά ξεχάσει καί τουρκικές ἀπειλές καί προξενικές δράσεις καί ἐγκάθετους τῆς ἀπέναντι πλευρᾶς, καί μόνο στόχο ἔχουν τούς ἐκπροσώπους τῆς ἑλληνικῆς Πολιτείας, μέ συνεχῆς, προσωπικές ἐπιθέσεις γιά τά ἴδια - φανταστικά ἢ ἀσήμαντα - ζήτηματα. Οἱ λόγοι εἶναι προφανεῖς καί ...χειροπιαστοί. Ἀποροῦμε ὅμως, ἡ κοινωνία τί λέει; Οἱ πολιτικοί τους μεγαλοπροστάτες; Κολακεύονται ἀπό τήν (πρόσκαιρη) εὐνοία του;

Ξεναγοί: Ὅαση Ποιότητας

Οἱ ἀπόψεις μας γιά τή λειτουργία τῶν θεσμῶν στό ἑλλαδικό κράτος, καί ἰδιαίτερα αὐτῶν πού μᾶς ἐκπροσωποῦν στό ἔξωτερικό, εἶναι γνωστές (τά μηδενικά ἀποτελέσματα τους ἄλλωστε εἶναι ἀπτά). Ὅστόσο ὑπάρχουν καί οἱ σημαντικότερες ἐξαίρεσεις, οἱ ὁποῖες ἐπιβεβαιώνουν τόν κανόνα τῆς γενικῆς ἀνυπαρξίας καί, παρότι δέν ἔχουν κανένα θεσμικό ρόλο, ἀποτελοῦν ἰκανότατους πρεσβευτές τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἡ ἀναφορά μας γίνεται γιά τό **Σωματεῖο Διπλωματούχων Ξεναγῶν Ἀθηνῶν**, τό ὁποῖο ἐδῶ καί χρόνια, σέ συνεργασία μέ τουριστικούς φορεῖς, διοργανώνει ἐπιμορφωτικά σεμινάρια τῶν μελῶν του. Μέλη (κυρίως γυναίκες) πολῶν ἰκανά, πολὺγλωσσα, μέ διαρκή ἐκπαίδευση καί διάβασμα, πανέξυπνα, καί μέ διάθεση ἀνιδιοτελοῦς προσφοράς σ' αὐτό πού ὀνομάζεται Ἑλληνισμός. Ξεναγοῦν ἐδῶ καί σαράντα καί πλέον χρόνια τουρίστες καί ἐπισκέπτες τῆς Ἑλλάδας, δίνοντάς τους ἀπαντήσεις σέ κλασσικά καί σύγχρονα ἐρωτήματα, προάγοντας τίς ἑλληνικές θέσεις. Ἐνας ἐπαγγελματικός κλάδος ὁ ὁποῖος λειτουργεῖ οὐσιαστικά, δίνοντας τή δυνατότητα στά μέλη του κάθε χρόνο καί τήν περίοδο

πού ἡ τουριστική ἀγορά ὑπολειτουργεῖ, νά μάθουν τίς προόδους στίς ἀρχαιολογικές ἐρευνες στήν Ἑλλάδα, τίς νέες ἱστορικές καταγραφές. Φέτος στό σεμινάριο, στό ὁποῖο συμμετεῖχε ὁ ὑπογράφων ὡς εισηγητής, οἱ Διπλωματοῦχοι Ξεναγοί ἀποφάσισαν νά ἀσχοληθοῦν μέ σύγχρονα θέματα, πού ἀφοροῦν χώρους μέ ἰδιαίτερη καί συνεχῶς ἀξαναόνομη σημασία: Τήν Χερσόνησο τοῦ Αἴμου καί τόν Εὐξείνου Πόντο. Μέ γενικό θέμα τίς γεωπολιτικές ἐξελίξεις στήν ἀνωτέρω περιοχή σέ σχέση μέ τή χώρα μας, οἱ Ξεναγοί ἐνημερώθηκαν, συζήτησαν, ζήτησαν ἀκόμη καί βιβλιογραφία (!) γιά θέματα ἑλληνοτουρκικῶν σχέσεων, γενικῆς ἱστορίας καί ἑλληνικῆς παρουσίας, διπλωματικῶν καί ἄλλων ἐξελίξεων στά Βαλκάνια καί στόν παρεξέτιμο χώρο. Κλείνοντας, θά πρέπει νά ἀναφέρουμε, ὅτι μετά ἀπό καιρὸ βιώσαμε στιγμές αἰσιοδοξίας γιά τήν προώθηση τῶν ἑλληνικῶν θέσεων σέ, συχνά ἐκλεκτό, ξένο ἀκροατήριο, καί γιαντό νοιώθουμε ἰδιαίτερη χαρά πού γίνεται ἀπό ἀνθρώπους πού πλέον τούς θεωροῦμε φίλους μας. Συγχαρητήρια στήν πρόεδρο (καί καλή φίλη τῆς Θράκης) κ. **Χρ. Καραγεώργη** καί σέ ὅλα τὰ μέλη, καί εὐχόμεστε ἀνάλογη συνέχεια.

Φάνης Μαλκίδης

Η ΤΡΕΛΗ ΜΗΛΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΩΡΙΜΟ ΜΗΛΟ (Ο λόγος στον Γραμματέα Πολιτικού Σχεδιασμού:)

«Πέστε μου, αὐτή πού ἀνοίγει τὰ φτερά
στό στήθος τῶν πραγμάτων
Στό στήθος τῶν βαθιῶν ὀνείρων μας, εἶναι ἡ τρελή ροδιά;»
Ὀδυσσεύς Ἐλύτης, «Ἡ τρελή ροδιά»

Μεταξὺ σκιεροῦ Νεῦτωνα κι ἠλιόλουστης μηλιάς
περιστρεφόμεν στην φανταστική του προέκταση
το ενοποιημένο σύστημα γήινης κι ουράνιας μηχανικῆς
των δοκιμῶν του
κι ὅπως ἀντέχανε θεωρητικά τα βαρυτικά πεδία
αρκάζουνε ἀπ' τὸ κλαρί το μήλο-κομήτη
καὶ το προσγειώνουνε σ' ἐλλειπτική τροχιά
στο ζαφνιασμένο νευτώνειο ζυμερό κεφάλι.
Παραλογίστηκε στη ζάλη του ο επιστήμονας
ἀνάμεσα στα πολλαπλασιασμένα ἀστέρια
κι ἐνίωσε τ' ὄριμο φρούτο νὰ ψελλίζει ἐξουσία
Παρεκτραπήκανε οἱ λογισμοὶ ἀφύσικοι ἀπ' τὴ Φυσική
καλλιερῶντας πολιτικές λιπασμένης ευκολίας
στη διεκδίκηση ἐξουσιαστικῆς διαδοχῆς
κι ἡ Ἐριδα με τὸ Φίδι ἀγκαλιά πάνω στη μηλιά
γλεντούν την Εὐά, την Ἥρα, την Ἀφροδίτη, την Ἀθηνά
καὶ τὸν Νεῦτωνα πὸν εκτροχιασμένους παραμυῖα
«Πέστε μου, εἶναι ἡ τρελή μηλιά
πὸν τὸν Ἔρωτα ἀπ' τὸν Παράδεισο κεντρίζει πονηρά
πὸν τὴν Τροία θυσιάζει ἐργολαβικά
θεμέλιο στο Γιοφύρι τῆς Ὀμορφιάς
πὸν τα ἐξουσιαστικά τζάκια διαιωνίζει
μὲ προσδοκίες ὀριμης ἐκλογῆς
πὸν τὸ μήλο ρίχνει κάτω ἀπ' τὴ μηλιά
Πέστε μου, εἶναι ἡ τρελή μηλιά.»
καὶ γευστικά ἀποπροσανατολισμένους
θολώνει τὴ βαρύτητα
κι ἀποτυπώνει τὸν ρεαλιστικὸ ὑπερρεαλισμὸ.

Γιάννης Στρούμπας

Χωροταξία ἢ ἀ-ταξία τοῦ χώρου;

Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελίδα 4

Ὁ κ. Παπαθανασίου ἀφοῦ ἀναφέρθηκε μέ ἀναλυτικὸ καὶ παραστατικὸ τρόπο στήν πολεοδομικὴ ἱστορία/ἐξέλιξη τῆς Κομοτηνῆς, προχώρησε στή σύγκρισή της μέ τὰ μοντέλα ἄλλων πόλεων, ἐντάσσοντας τήν στήν κατηγορία τῶν μονοκεντρικῶν ἀκτινωτῶν πόλεων, καθὼς διαθέτει σήμερα 6 εἰσόδους-ἐξόδους, πὸν δυστυχῶς εἶναι ὅλες προσανατολισμένες πρὸς ἕνα ἐξαιρετικὰ ἐπιβαρυνμένο κυκλοφορικά κέντρο.

Ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον εἶχε ἡ ἀυστηρὴ κριτικὴ πὸν ἄσκησε στήν ἐταιρεία ΕΚΤΕΝΕΠΟΛ γιά τὴν κερδοσκοπικὴ καὶ προσβλητικὴ γιά τὴν πόλη πολιτικῆς τῆς, ἢ ὁποῖα συνίσταται σὲ παρόνομες μεθοδεύσεις/πώληση οἰκοπέδων καὶ στήν τοιμενοποίηση, ἀντί γιά τὴ δημιουργία ὀργανωμένης δόμησης ὅπως προέβλεπε ὁ ἀρχικὸς σχεδιασμὸς καὶ ὁ νόμος.

Α.Α.

Τριγλωσσία καὶ μαθησιακὲς δυσκολίες

Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελίδα 5

Τὰ παιδιὰ εἶναι οἱ ἀποδέκτες τῆς ἀρνητικῆς κατάστασης σὲ σχέση μέ τὸ μειωμένο κύρος τῶν πομακικῶν. Οἱ δάσκαλοι τὰ πιέζουν νά μάθουν δυὸ ξένες γλώσσες κι ἂν δέν τὰ καταφέρνουν τὰ χαρακτηρίζουν ὡς ἀνεπαρκῆ κι ὅτι παρουσιάζουν «μαθησιακὲς δυσκολίες». Τὰ ἴδια, ἐνῶ διαθέτουν ἕναν ἰκανοποιητικὸ κώδικα ὡς πρὸς τίς καθημερινὲς τους ἀνάγκες, δέν μποροῦν νά ἐπικοινωνήσουν ἐπαρκῶς μέ τοὺς δασκάλους τους. Μοῦ ἐξέφρασαν τίς δυσκολίες πὸν ἀντιμεταπίζουν μέ τὸ δίγλωσσο σχολικὸ πρόγραμμα στὰ τουρκικὰ καὶ τὰ ἑλληνικὰ καὶ τὴν ἐπιθυμία νά συμπεριλαμβάνονταν σ' αὐτὸ ἡ πομακικὴ. Ἡ μεγάλη πλειονότητα θά ἐπιθυμοῦσε ὁ δάσκαλος νά γνωρίζει πομακικά, γιατί σὲ μία δύσκολη στιγμή θά μπορούσε νά ἐπικοινωνήσει μαζί του. Τὸ παράλογο εἶναι, ὅτι ἡ πλειονότητα τῶν μουσουλμάνων δασκάλων τῆς τουρκικῆς γλώσσας εἶναι πομακῶφωνοι καὶ κατέχουν τὴν πομακικὴ (ὡς μητρικὴ) σὲ ὑψηλότερο βαθμὸ κι ἀπὸ τὴν τουρκικὴ πὸν διδάσκουν. Οἱ περισσότεροι δέν κάνουν καμμία χρῆση τῶν πομακικῶν μέσα στὴ σχολικὴ αἴθουσα γιά νά βοηθηθοῦν οἱ μαθητὲς, ἐφαρμόζοντας συνειδητὰ ἢ ἀσυνειδητὰ τὸν «πόλεμο» ἐναντίον τῆς ἴδιας τους τῆς γλώσσας. Αὐτὸ ἀποτελεῖ καὶ τὴ μεγαλύτερη ἀντίφαση τοῦ συστήματος, πὸν σημειώσαν δέν ἔχει ὑποστῆ οὐδεμία ἀλλαγὴ ἀπὸ τὸ 1968. Στὴν πολυσύνθετη πραγματικὴτητα τῶν

πομακῶφωνων χωριῶν διαπλέκονται ζητήματα γλωσσολογικά, κοινωνιολογικά, κοινωνικῆς ψυχολογίας, κοινωνιολογίας, οικονομικοπολιτικῆς, διεθνῶν καὶ διακρατικῶν σχέσεων: ἡ πομακικὴ ταυτότητα, ἡ φτώχεια, ἡ κοινωνικὴ ἀνισότητα, ἡ τριγλωσσία, τὸ Ἰσλάμ, οἱ πολλαπλὲς πολιτικὲς παρεμβάσεις καὶ ἡ διαμάχη τριῶν ἀντίπαλων ἐθνικισμῶν πὸν διεκδικοῦν τὴν εὐμετάβλητη ἐθνικὴ ταυτότητα τῶν πομακῶφωνων. Ἀκόμη κι ἕνας συνειδητοποιημένος δάσκαλος ἐπῶδυνα διαπιστώνει τὴ γνωστικὴ καὶ μεθοδολογικὴ του ἀνεπάρκεια καὶ ἀνταποκριθεῖ στίς ἀνάγκες τοῦ συγκεκριμένου μαθητικοῦ πληθυσμοῦ. Ὅμως, ἡ ἀναπόφευκτη ματαιώση τῶν προσδοκιῶν του δέν πρέπει νά τὸν ὀδηγήσει στήν παραίτηση, τὴν ἀποστασιοποίησιν καὶ τὴν ἀδιαφορία. Πρέπει νά πιστεῖ σὲ τὸ ρόλο τοῦ δασκάλου ὡς φορέα κοινωνικῆς ἀλλαγῆς μέ στόχο μία καλύτερη ζωὴ εἰδικὰ γιά τοὺς κοινωνικά ἀποκλεισμένους, ὅπως οἱ πομακῶφωνοι. Στὰ γεωγραφικά, κοινωνικά, οικονομικά, θρησκευτικὰ καὶ πολιτισμικά ἀπομονωμένα μέχρι πρόσφατα πομακοχώρια, ἢ ὑπάρχουσα τάξη πραγμάτων ἀπαιτεῖ ἀποφασισμένους καὶ ταγμένους σὲ τὸ καθῆκον πρωτοπόρους ριζοσπάστες παιδαγωγούς, ὀπλισμένους μέ γνώση, μέ ἀνοχὴ σὲ διαφοροτικὸ καὶ μέ ἀγάπη πρὸς τὸν ἄνθρωπο. Κυρίως ὅμως ἐκπαιδευτικούς, μουσουλμάνους καὶ χριστιανούς, πὸν θά ὀρθώσουν τὸ ἀνάστημά τους καὶ θά δηλώσουν κατηγορηματικά: «Τέρμα τὰ πολιτικὰ παιχνίδια στίς πλάτες τῶν μουσουλμάνων καὶ εἰδικὰ τῶν πομάκων μαθητῶν! **Ριζικὴ μεταρρύθμιση τοῦ μειονο-**

τικῶ ἐκπαιδευτικῶ συστήματος ἀμέσως!» Ὁ μῦθος πὸν ἐπικρατεῖ καὶ ἔχει καλλιερῆθῆ εἶναι ὅτι ἡ πολυγλωσσία βλάπτει, ὅτι ἔχει δυσμενεῖς συνέπειες στήν ἐκμάθηση τῶν δυὸ κυρίαρχων γλωσσῶν – ἑλληνικῶν καὶ τουρκικῶν. Πρέπει νά ἀνακοινωθεῖ σὲ τοὺς πομακῶφωνους γονεῖς ὅτι τριγλωσσία δέν σημαίνει ἐγκεφαλικὴ σύγχυση. Σὲ περιβάλλοντα ἐθνικιστικῆς διγλωσσίας, ἔρευνες ἔδειξαν διγλωσσοῦς μέ μεγαλύτερη διανοητικὴ ἐνδελξία, ἰκανότητα γιά περισσότερο ἀφαιρετικὴ καὶ ἀποδεσμευμένη ἀπὸ τίς λέξεις σκέψη μέ ἀνώτερο σχηματισμὸ ἐνοιῶν. Ὅμως, σὲ ἀφαιρετικὰ περιβάλλοντα, ὅπου ἡ πρώτη γλώσσα τοῦ παιδιοῦ κινδυνεύει νά ἀντικατασταθεῖ ἀπὸ μία δευτέρη γλώσσα μεγαλύτερου κύρους, κυρίως σὲ μειονοτικὲς γλωσσικὲς ὀμάδες, εἶναι πιθανότερο νά συναντήσουμε ἀρνητικὰ γνωστικά ἐνρήματα. Μέ βάση τίς συνεντεύξεις πὸν ἀνέλυσα, οἱ πομακῶφωνοι γονεῖς ἀντιτίθενται στήν ἰδέα τῆς πιθανῆς εἰσαγωγῆς τῆς πομακικῆς σὲ τὸ σχολεῖο. Κάτι ἀνεμνομένο, ἀφοῦ ἡ ἀγροτικὴ πομακικὴ δέν εἶναι ἡ γλώσσα τῆς οικονομικῆς ἐνημερίας καὶ τῆς ἐπιρροῆς. Νομοτελειακὰ οἱ Πομάκοι πιστεύουν πὸς ἡ πλειονοτικὴ ἑλληνικὴ (καὶ τουρκικὴ) γλώσσα προσδίδει ὑψηλότερο κοινωνικὸ γόητρο καὶ μεγαλύτερη πολιτικὴ ἰσχὺ. Ἡ πομακικὴ συνυπάρχει μέ τὴ φτώχεια, τὴν ἀνεργία, τὴν κοινωνικὴ στέρηση καὶ τὴν ἔλλειψη ἀνέσεων καὶ μοιραία ἡ κοινωνικὴ τῆς θέση ἐπηρεάζεται ἀρνητικὰ. Γνωρίζοντας τὰ αἰτία τῆς ἀρνητικῆς ἀξιολόγησης τῶν πομακικῶν ἀπὸ τοὺς πομακῶφωνους, Β) τὰ ἐπιστημονικῶς ἀποδεδειγμένα

πλεονεκτήματα τῆς ἐκπαίδευσης στὴ μητρικὴ γλώσσα τῶν μαθητῶν καὶ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ μορφωτικοῦ τους κεφαλαίου ἀπὸ τὸ σχολεῖο, Γ) τὸ ὑπάρχειν προβληματικῶ ἐκπαιδευτικῶ συστήμα (πὸν ὀδηγεῖ τοὺς πομακῶφωνους μαθητὲς σὲ τριπλὴ ἡμιγλωσσία καὶ σὲ ἀπογοητευτικὲς ἐπιδόσεις σὲ τὸ γυμνάσιο), **πρέπει νά προχωρήσουμε στήν ἐνταξί τῆς πομακικῆς σὲ τὸ σχολεῖο.** Ἀποδείχθηκε ὅτι τὰ πραγματικὰ διγλωσσια προγράμματα (μέ στόχο ὄχι τὴν ἀντικατάσταση τῆς πρώτης ἀπὸ τὴν κυρίαρχη ἀλλὰ τὴν προσθετικὴ διγλωσσία) ὀδηγοῦν σὲ μειονοτικὸς μαθητὲς πὸν κατέχουν τὴν κυρίαρχη σὲ ἴδιο ἢ καὶ σὲ μεγαλύτερο βαθμὸ ἐπάρκειας καὶ ἐπικοινωνιακῆς ἰκανότητος σὲ σχέση μέ μειονοτικὸς μαθητὲς πὸν «ἐμβυθίστηκαν» ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα τῆς σχολικῆς τους ζωῆς στήν κυρίαρχη πλειονοτικὴ γλώσσα. Ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιά τὴν ἐπιτυχία ὁποιασδήποτε παρέμβασης, εἶναι ἡ βαθιὰ πίστη τῶν ἐκπαιδευτικῶν σὲ αὐτήν. Ἐκπαιδευτικῶν πὸν ἀπαραίτητα πρέπει νά εἶναι διγλωσσοὶ ἢ τρίγλωσσοι. Στὴν περίπτωσή μας, οἱ πλεονεξοειγμένοι εἶναι οἱ (πομακῶφωνοι στὴν πλειοψηφία τους) δάσκαλοι τῆς τουρκικῆς γλώσσας. Γνωρίζοντας ἀπταιστὰ τὴ μητρικὴ τους, τὸ πρόβλημα εἶναι νά πειστοῦν γιά τὴ χρησιμότητα τῆς ἐνταξί τῆς πομακικῆς σὲ τὸ σχολικὸ πρόγραμμα καὶ νά δεχτοῦν νά ὑποβληθοῦν σὲ σεμινάρια διδακτικῆς τῆς ἑλληνικῆς, ὡστε νά ἀποκτήσουν τὰ κατάλληλα ἐφόδια γιά νά τὴ διδάξουν στοὺς ὀμόγλωσσους τους.

Κάρολος Γεγοβασιλείου
Ἐκπαιδευτικὸς Π.Ε., ὑποψήφιος δρ. ΑΠΘ

ΑΠΟΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

Του Παναγιώτη Καρακολιδή*

Για τη διδασκαλία των Αρχαίων Ελληνικών στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση αρκετό μελάνι έχει χυθεί αρκετές δεκαετίες μέχρι τώρα από σοβαρούς και μη μελετητές. Στη δεκαετία του '80 τα Αρχαία Ελληνικά (από πρωτότυπο) αποσύρθηκαν από το Γυμνάσιο και μια ολόκληρη γενιά μαθητών, μεταξύ αυτών και ο γράφων, είδε για πρώτη φορά αρχαίο κείμενο στο «Γενικό Λύκειο», ενώ παράλληλα τα Αρχαία Ελληνικά αποτελούσαν ακατάβλητο φόβητρο για τους μαθητές και τους εξέτερεπαν τους μισούς σχεδόν – στα Τεχνικά Επαγγελματικά Λύκεια, προκειμένου να αποφύγουν αυτή τη «δύσκολη» μορφή της γλώσσας μας. Δεν έλειπαν και τότε οι φωνές που μιλούσαν για επαναφορά των Αρχαίων, όμως υπό την επήρεια του εξευρωπαϊστικού μοντερνισμού και εκουγχρονισμού αντιμετώπιζονταν ως αναχρονιστικές.

Εδώ και περισσότερο από μια δεκαετία τα Αρχαία επανήλθαν στο Γυμνάσιο και στο Ενιαίο Λύκειο αναπροσαρμόστηκε το πρόγραμμα σπουδών, όσον αφορά στο περιεχόμενο και τη μέθοδο διδασκαλίας τους. Ωστόσο, παρά τις υψηλές προσδοκίες που συνόδεψαν αυτό το εγχείρημα, η πραγματικότητα αποδείχτηκε διαφορετική. Εκθέσεις μαθητών καταδεικνύουν ένδεια λεξιλογίου, σολοικισμούς, εκφραστικά λάθη, μαθητές αδυνατούν να κατανοήσουν – πολλές φορές παρα την υποβοήθησή του διδάσκοντος – απλά κείμενα στην καθαρεύουσα στη διοικητική ή τη λογοτεχνική της εκδοχή και το πιο εντυπωσιακό, σήμερα προέκυψε η ανάγκη και έγινε πράξη τελικά η «μεταγλώττιση» του Παπιαδαιανή και του Ροϊδή! Κινδυνεύει, λοιπόν, η νέα γενιά να μείνει ανελλήνιστη, με γλωσσικό όργανο ανάπηρο, σαν σύγχρονοι «Ποσειδωνιάτες» κι αυτοί.

Μέσα σ' αυτό το περιβάλλον εκπαίδευσης και μ' αυτήν την εικόνα, ο φιλόλογος αποτελεί τουλάχιστον πρόσωπο τραγικό: προσπαθεί με τη διδασκαλία των Αρχαίων να αναβαπτίσει τη γλωσσική έκφραση των μαθητών, όμως συγκρούεται με δυνάμεις υπέρτερες – τις αντιφάσεις του εκπαιδευτικού συστήματος και την περιρρέουσα ατμόσφαιρα του ηλεκτρονικού λόγου, της γλωσσικής ανεπάρκειας πολλών που αρθρώνουν λόγο δημόσια, της απαξίωσης του καλού βιβλίου – με αποτέλεσμα να ματαιοπονεί και να δρέπει τελικά πενιχρά ή απογοητευτικά αποτελέσματα.

Έτσι σήμερα, οι μαθητές του Γυμνασίου και στις τρεις τάξεις διδάσκονται το βιβλίο «Αρχαία Ελληνική Γλώσσα» μετά την αντικατάστασή του προηγουμένου «Η Ελληνική γλώσσα μέσα από Αρχαία, Βυζαντινά και λόγια κείμενα» και κατά

μία ώρα περισσότερο στο εβδομαδιαίο πρόγραμμα από φέτος (2005 – 06). Ίσως η πρόσθετη ώρα να βελτιώσει κάτι, λίγο δύσκολο να αλλάξει άρδην την κατάσταση, γιατί υπάρχουν τρωτά σημεία στο όλο σύστημα: είναι χωρίς βέβαια να πούμε στιδῆποτε. Αποτελέσματα έρευνας, πάντως, που έχει γίνει (Μ. Κοξαράκη, «Αποτελέσματα έρευνας...», Φιλολογική, τ. 81, 2002, σ. 66-73) και αφορούν στο προηγούμενο βιβλίο («Αρχαία, Βυζαντινά, λόγια κείμενα»), το οποίο δε διαφέρει και πολύ από το σημερινό, δείχνουν ότι δεν υπάρχει στατιστικά σημαντική βελτίωση

των μαθητών στην κατανόηση και απόδοση ενός λόγιου ή βατού αρχαιοελληνικού κειμένου στη νεοελληνική γλώσσα, στην κατανόηση συντακτικών και σημασιολογικών πεδίων της γλώσσας, στην παραγωγή λόγου (έκθεση). Το βλέπουν και οι διδάσκοντες Αρχαία στην Α' και Β' Λυκείου ότι τα παιδιά αγνοούν βασικά σημεία του Συντακτικού, της Γραμματικής και βασικές έννοιες-σημασίες της Αρχαίας. Έτσι μένουν μακριά από το βάθος και την έκταση του αρχαίου λόγου και την απόλαυση του κειμένου, προσπαθούν να αποστηθίσουν τη μετάφραση, να ψελλίσουν μερικά στερεότυπα ερμηνευτικά σχόλια, τη στιγμή που τα κλειδιά του αρχαίου λόγου (Συντακτικό και Γραμματική) αξιολογούνται με 4 μονάδες και τα δύο μαζί, στην εικοσάβαθμη κλίμακα!

Κι ενώ αυτά συμβαίνουν στις δύο πρώτες τάξεις του Λυκείου, στη Γ' Λυκείου φέτος διδάσκεται για πρώτη φορά ως μάθημα Γενικής Παιδείας ο «Περικλέους Επιτάφιος», γεγονός που αποτελεί καρπό των πολύχρονων αγώνων της ΠΕΦ και του κ. Στέφου, απ' όσο μπορώ να γνωρίζω, ο οποίος δίδαξε το εν λόγω έργο στους πρωτοετείς της Σχολής Ευελπίδων, «γιατί, όπως έλεγε, δεν είναι δυνατόν τα δύο τρίτα των μαθητών που ολοκληρώνουν τη Μέση Εκπαίδευση να μη γνωρίζουν το κορυφαίο αυτό Σύνταγμα της Αθηναϊκής Δημοκρατίας». Όμως, φευ, το μάθημα αυτό αντιμετωπίζεται σαν ένα ακόμα μάθημα που θα εξεταστεί ενδοσχολικά, και την πλειοψηφία των μαθητών ούτε στο ελάχιστο την έχουν αγγίξει τα πλούσια και συναρπαστικά του νοήματα, όπως μπορούμε να διαπιστώσουμε από τις

πρώτες ερωτήσεις που ενδεχομένως θα τους θέσουμε σχετικά.

Έχοντας, λοιπόν, αυτήν την πικρή αίσθηση από την καθημερινή πρακτική στη διδασκαλία των Αρχαίων, διαπιστώνουμε ότι «κάτι σάπιο υπάρχει στο βασίλειο» της Μέσης Εκπαίδευσης και μπορούμε να διατυπώσουμε τις προτάσεις για τη διδασκαλία των Αρχαίων, ξεκινώντας «ευθύς εκ νέων», από το Γυμνάσιο. Απ' ό,τι φαίνεται οι μαθητές της Α' και Β' Γυμνασίου μάλλον είναι ανέτοιμοι να κατανοήσουν το απαρέμφατο, την ταυτοπροσωπία – ετεροπροσωπία, τη λειτουργία της ευκτικής, την απρόσωπη σύνταξη, τη συνημμένη και απόλυτη μετοχή, ιδίως όταν δεν έχουν κατακτήσει το τυπικό της μητρικής τους γλώσσας, όταν δεν γνωρίζουν τις αντίστοιχες λειτουργίες

στη νεοελληνική. Επομένως θα πρέπει να γίνεται εξαντλητική επισήμανση των αντιστοιχιών αλλά και των διαφορών αρχαίας και νέας ελληνικής, το κύριο βάρος της διδασκαλίας των Αρχαίων να πέφτει στη Γ' Γυμνασίου και την Α' Λυκείου. Πρέπει να αλλάξει επίσης και ο τρόπος αξιολόγησης των Αρχαίων στις τάξεις αυτές: όταν στο Γυμνάσιο οι συντακτικές – γραμματικές ασκήσεις αποτιμώνται με 8 μονάδες στην εικοσάβαθμη κλίμακα, ενώ με 4 στο Λύκειο, είναι αναμενόμενο πολλοί μαθητές να μην μπαίνουν στον κόπο να εντυφλήσουν στη μορφολογική δομή του αρχαίου λόγου. Βασικός στόχος των Αρχαίων θα πρέπει να είναι οι μαθητές να κατανοούν λόγια, βυζαντινά, ελληνιστικά, κλασικής εποχής κείμενα, εύκολα στην αρχή, λίγο πιο απαιτητικά σε μεγαλύτερες τάξεις. Αξίζει να δοκιμάζεται η αρχαιογνωσία τους σε τέτοια κείμενα και να μην εξαντλείται η αξιολόγηση σε ένα γνωστό κείμενο του οποίου η μετάφραση εύκολα αποστηθίζεται.

Με την ευκαιρία, προτείνουμε να ενταχθούν στη διδασκαλία ως άσκηση κυρίως, βυζαντινά και λόγια κείμενα ή κείμενα της καθαρεύουσας, για να αναδειχτεί η σημασία της Μεσαιωνικής και Νεώτερης Γραμματείας, να αποκατασταθεί η διαχρονικότητα και η ιστορική συνέχεια της γλώσσας μας.

Ταυτόχρονα προτείνουμε η διδασκαλία της Αρχαίας να γίνεται με τρόπο πιο ελκυστικό. Μπορούν να χρησιμοποιηθούν κωμικογραφήματα (υπάρχουν τέτοια π.χ. «Αστερίκος εν Ολυμπία» του Φάνη Κακριδή), εύχρηστα CD-ROM με ασκήσεις, εικόνες κ.τ.λ. Σήμερα αποστέλλεται στα σχολεία ηλεκτρονικό υλικό διδασκαλίας, το οποίο όμως και εύχρηστο δεν είναι και επαρκές δεν είναι.

Έπειτα, η διδασκαλία των Αρχαίων μπορεί να γίνει αντικείμενο διαθεματικής προσέγγισης σ' ένα πιο ευέλικτο πλαίσιο μάθησης. Για παράδειγμα είναι δυνατόν να ετυμολογούνται και να αναζητείται η σημασία όρων από την Ιστορία, τη Φιλοσοφία, την Ιστορία των Επιστημών, τις Θετικές Επιστήμες (π.χ. είλωτες, διχοτόμος,

κεντρομόλος δύναμη, αλεξικέραυνο, διάθλαση, προωστική δύναμη, εντροπία, καταλύτης, μονοκοτυλήδονος κ.ά).

Παράλληλα, είναι δυνατόν να αναζητηθεί και να αναδειχτεί η συνάφεια αρχαίων και νεοελληνικών διαλέκτων. Για παράδειγμα, να μελετηθεί η συνάφεια σε κάθε επίπεδο της αρχαίας δωρικής με την κυπριακή ή την τσακωνική διάλεκτο ή η συνάφεια της αρχαίας αττικής με την ποντιακή. Έτσι θα αποδοθεί κύρος και ανάλογη αξία στις νεοελληνικές διαλέκτους, οι οποίες μετά την καθιέρωση της Κοινής Νεοελληνικής αντιμετώπιζονται απαξιωτικά και με ντροπή και από τους ίδιους τους χρήστες-μαθητές.

Όσον αφορά, τέλος, αποκλειστικά, στη διδασκαλία των Αρχαίων στο Λύκειο μπορούμε να προτείνουμε να υπάρχει μέσα στην τάξη επαφή του μαθητή με την έγκυρη βιβλιογραφία, για να αποφευχθούν ορισμένα βοηθήματα του εμπόριου που μόνο επιζήμια μπορεί να είναι. Η επαφή αυτή μπορεί να επιτευχθεί με την εκπόνηση μικρών εργασιών, αφού βέβαια αναμορφωθούν και εμπλουτιστούν σημαντικά και οι σχολικές βιβλιοθήκες. Είναι δυνατόν, επιπλέον, να διατεθεί μία ώρα στη Β' ή στη Γ' Λυκείου για ελεύθερη περιδιάβαση στην Αρχαία και Μεσαιωνική Γραμματεία, για να διευρυνθούν οι ορίζοντες των μαθητών στην Ελληνική Γραμματεία και να μην περιορίζεται η αρχαιογνωσία τους σε λίγους στίχους της Αντιγόνης και μερικά κεφάλαια του Ξενοφώντος και του Θουκυδίδη. Γι' αυτόν το σκοπό μπορεί να χρησιμοποιηθεί και το τρίτομο ΑΝΘΟΛΟΓΙΟ του ΟΕΔΒ που έχει δοθεί στους φιλόλογους. Όσο για τον «Επιτάφιο» στη Γ' Λυκείου, μόνον εκπόνηση υποχρεωτικών εργασιών σε θέματα που αναδεικνύει το κείμενο ή η συγκριτική εξέταση με παράλληλα κείμενα που παρουσιάζουν συνάφεια απόψεων μπορεί να οδηγήσει σε επίτευξη των στόχων του μαθήματος. Αλλιώς και το αντικείμενο αυτό θα συντριβεί στις συμπληγάδες του κανιβαλικού εξεταστικο-κεντρικού συστήματος εκπαίδευσης που ορίζει τις τύχες του ελληνικού σχολείου. Η αλλαγή του συστήματος αυτού, το οποίο απομυζά κάθε πόρο δημιουργικότητας και ελεύθερης πνευματικής αναζήτησης, και η αυτονόμηση του Λυκείου σίγουρα θα βοηθήσουν και την υπόθεση των Αρχαίων Ελληνικών.

Είναι αναγκαίο, λοιπόν, να γίνει από όλους μας κατανοητή η μεγάλη σημασία της γλωσσικής καλλιέργειας στη γενικότερη πνευματική συγκρότηση των νέων και γι' αυτό το σκοπό χρειάζονται μέτρα συντονισμένα και αποτελεσματικά, χωρίς πρόσκαιρους πειραματισμούς και αλχημείες, χωρίς τις προκαταλήψεις του παρελθόντος και τις έωλες διαχωριστικές γραμμές μεταξύ «διαφωτιστών» – «σκοταδιστών».

* Φιλολόγος, καθηγητής Μέσης Εκπαίδευσης (2ο Ενιαίο Λύκειο Κομοτηνής). Το κείμενο συντάχθηκε έπειτα από συζητήσεις με τους φιλόλογους του σχολείου

Αλληλογραφούμε

Από τόν κ. **Τάσο Γούλα** (Γερμανία) λάβαμε τόν κάτωθι σχολιασμό σέ πρόσφατες βαρυσήμαντες εκφράσεις τού Νεκτάριου Δαπέργουλα:

Αγαπητέ Έξ Αποβλήτων! Παραπληρωματικά τής ρήσεώς σου: «Χέζε ψηλά και άγναντενε», διάβασε και τὸ ἀκόλουθο, γιὰ νὰ συμπληρωθῆι τὸ ἡμερήσιο χοντρό κομπλέ:

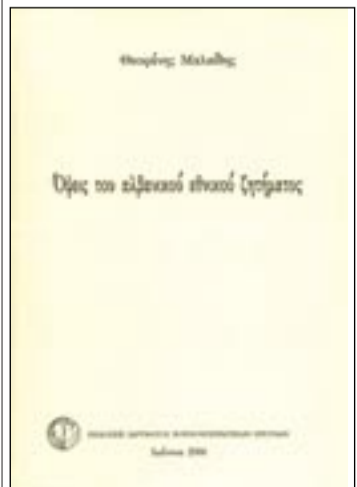
«Ὁ 79χρονος μυθικός Γάλλος χορευτής, Μωρίς Μπεζάρ, ἀπομυθοποιήθηκε ἀπὸ μόνος του, μπροστὰ στὴν παγκόσμια κοινότητα τῶν θαυμαστῶν του. Ὁ χορογράφος, με ἔδρα Λωζάνη, πὸν τὴ στιγμή αὐτὴ, πραγματοποιεῖ θριαμβευτικὴ τουρνὲ με τὸ μπαλέτο του «Ὁ ἔρωτας, ὁ χορός», παρουσιάζοντας τὶς σημαντικότερες του δημιουργίες, πιστεύει πῶς, ἢ ἀνύψωσὴ του σὲ θέση «μνημείου τυγχάνει ἄρρωστη καὶ παράλογη».

Στὴν πραγματικότητα, καθὼς δήλωσε ὁ στάρ σὲ συνέντευξη στὸ περιοδικὸ «Φέμινα», ἀπὸ τὰ 200 μπαλέτα τοῦ «περὶ τὰ 150 μόλις ἀξίζουν νὰ πεταχτοῦν στὸν σκουπιδοντενεκέ». Τὸν ἐντυπωσίασαν δέ, προσθέτει ὁ Μπεζάρ, οἱ ἐμπειρίες του με δὺο τῶν σημαντικότερων γιὰ αὐτὸν ἀνθρώπων. Ὁ ἕνας ἦταν ὁ Πάπας Ἰωάννης Παῦλος Β, ὁ ὁποῖος, λόγω τοῦ ὅτι τὸν πονοῦσαν τὰ πόδια του, τὸν δέχθηκε «με σαγιονάρες, πράγμα πὸν κατὰστρεψε μὲν τὸν μῦθο, ἀλλὰ ἦταν καταπληκτικό».

Ἡ δεύτερη, ἦταν ἡ γιὰγιά του, με τὸ ἐξῆς γνωμικό: «Ποτὲ μὴν κλάνεις ψηλότερα, ἀπὸ ὅσο κρέμεται ὁ κῶλος σου.»

Ὅψεις τοῦ ἀλβανικοῦ ἔθνικοῦ ζητήματος

Τὸ ἀλβανικὸ ἔθνικο ζήτημα στὴ μεταψυχροπολεμικὴ περίοδο ἀποτελεῖ μείζον πολιτικὸ θέμα γιὰ τὶς ἔλιτ πὸν διαχειρίστηκαν τὴν ἐξουσία, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν κοινωνία, τόσο στὴν Ἀλβανία, ὅσο καὶ στὸ Κοσσυφοπέδιο καὶ τὴν πΓΔΜ. Παρότι τὸ ἔθνικο ζήτημα τῶν Ἀλβανῶν ἔγινε μέρος τῆς μεταψυχροπολεμικῆς ἀντιπαράθεσης, ἐσωτερικῆς ρητορείας καὶ ἀντικείμενο ἐκμετάλλευσης, ὅταν ἄλλα προβλήματα στὴν

περίοδο μετὰβασις ἦταν πολὺ ἔντονα (φτώχεια, διαφθορά, «πυραμίδες»), ἐντοῦτοις δὲν ἔπαψε νὰ συγκινεῖ τὴ συντριπτικὴ πλειοψηφία τῶν Ἀλβανικῶν πληθυσμῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἀλβανίας.

Τὸ «ἔθνικο ζήτημα», ὅπως ἀναλύεται στὴν «Πλατφόρμα γιὰ τὴν ἐπίλυση τοῦ ἀλβανικοῦ ἔθνικοῦ ζητήματος» τῆς Ἀλβανικῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν, ἢ ὁποία

παρουσιάζεται γιὰ πρώτη φορά ὀλοκληρωμένη στὴν ἑλληνικὴ γλώσσα, συμπίπτει με τὰ ὄραματα γιὰ ἔνωση ὄλων τῶν ἀλβανικῶν πληθυσμῶν τῆς χερσονήσου τοῦ Αἴμου.

Στὴν ἀλβανικὴ περίπτωση τὸ ἔθνικο ζήτημα δὲν ἀποτελεῖ ἕνα ἀσφῆς καὶ νεφελώδες ὄραμα μίας συγκεκριμένης πολιτικῆς καὶ οικονομικῆς ὁμάδας, πὸν γιὰ τὰ δικά της συμφέροντα προωθεῖ τὶς ἐθνικὲς διεκδικήσεις. Τοὺς ταυτισμένους με τὴν ἐθνικὴ ὀλοκλήρωση ἀλβανικῶν πληθυσμῶν, τοὺς συνεπαίρνει ἢ προοπτικὴ τῆς ἐθνικῆς καταξίωσης καὶ φροντίζουν νὰ τὸ ἀποδεικνύουν με πολλοὺς τρόπους καὶ σὲ κάθε τόπο, ἀκολουθώντας τὶς περιστάσεις καὶ τὶς ἀνάγκες (ἄλλοτε τὸ Ἰσλάμ καὶ ἄλλοτε τὸν ἀλβανισμὸ ὡς μὴν «θρησκεία»), σὲ κάθε περίοδο ἀκολουθώντας τὸν ἰσχυρὸ (Ἰταλία, Ἀξονα, ΕΕΣΣΔ, ΗΠΑ). Τὸ ἀλβανικὸ ἔθνικο ζήτημα ἀποτελεῖ σημαντικὴ παράμετρο τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος τῆς χερσονήσου τοῦ Αἴμου, μετὰ τὶς ἀλλαγές στὸ Κοσσυφοπέδιο, τὴν πΓΔΜ, τὶς ἐπιδιωκόμενες στὸ Μαυροβούνιο καὶ τὴ Σερβία (Πρέσεβο) καὶ τὶς προσδοκίες γιὰ τὴν Ἑλλάδα («Τσάμηδες», «ἀλβανικὴ μειονότητα»). Κάθε ὑποτίμηση τοῦ ἀλβανικοῦ ἔθνικοῦ ζητήματος ἀγνοεῖ τὶς προσδοκίες τοῦ λαοῦ γιὰ τὴν ἐθνικὴ του ὀλοκλήρωση, ὀλοκλήρωση πὸν ἀναζητᾷ μέσα ἀπὸ τὴν ἐνιαία ἐθνικὴ ταυτότητα καὶ καταξίωση, μέσα ἀπὸ (ἐφήμερες) συμμαχίες, ριζοσπαστικὲς διεκδικήσεις καὶ βία.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Α ΛΑ ΤΟΥΡΚΙΑ

Έρχεται ή σειρά μας, ύπομονή...
Σύγχυση στην Βουλγαρία μετά το κείμενο και την συναφή συλλογή υπογραφών από 2 ΜΚΟ, τις «Έθνος-Θράκη» και την «Ένωση Έθνικων Μειονοτήτων». Το κείμενο που εστάλη με φάξ στις βουλγαρικές εφημερίδες μεταξύ άλλων υπάρχουν αιτήματα όπως αναγνώριση μειονοτικών δικαιωμάτων στους Τούρκους, άποδοξη της τουρκικής γλώσσας ως επίσημης γλώσσας του κράτους, άρση της απαγόρευσης δημιουργίας εθνικών κομμάτων, άνοιγμα κρατικού τουρκικού πανεπιστημίου. Η έκστρατεία συλλογής υπογραφών που γίνεται στις περιοχές όπου πλειοψηφούν οι Τούρκοι έχει καταφέρει να συγκεντρώσει 6.500 υπογραφές και αναμένεται μέχρι τέλος Φεβρουαρίου να φτάσουν τις 10.000. Το κείμενο θα σταλεί στην Βουλή, στον πρωθυπουργό καθώς και στους πρέσβεις των χωρών του ΝΑΤΟ. Οι δυο μεγάλης κυκλοφορίας εφημερίδες της Βουλγαρίας «Τρόντ» και «24 Ώρες» είχαν το κείμενο πρώτη είδηση. Η Τρόντ γράφει πως «6.500 Τούρκοι θέλουν κράτος εν κράτει» και οι «24 Ώρες» πως «ΨευτοΜΚΟ υποδουλίζουν την τουρκική μειονότητα». Το κόμμα ΗΟΗ που αποτελείται από Τούρκους και είναι έταίρος της Βουλγαρικής Κυβέρνησης δήλωσε πως δεν έχει καμία σχέση με το κείμενο. Στο κείμενο, μεταξύ άλλων, ζητείται να ψηφισθεί ειδικός νόμος για τις μειονότητες, να ιδρυθεί ύπουργείο για τις μειονότητες, να μπουν τα τουρκικά σαν ύποχρεωτικό μάθημα. (20-2, εφ. Μιλλιέτ)

Φτώχεια

Σύμφωνα με έρευνα που έκανε το συνδικάτο Kamu Sen το 53,8% των κατοίκων στην Τουρκία είναι κάτω από το όριο της φτώχειας με έσοδα 2,62\$ την ημέρα, ενώ το 17,8% κάτω από το όριο της πείνας με έσοδα 1,3\$ την ημέρα. (23-2, εφ. Χουριέτ)

Τό παρακράτος είναι πάντα παρών

Ο καθηγητής Θρησκευτικών Αμπντουλλάχ Γιλμάζ παρά το ότι πέτυχε στις εξετάσεις για να δουλέψει στο έξωτερο δέν τον διορίζουν διότι η γυναίκα του φοράει μαντίλα. Το άνωτατο δικαστήριο επικύρωσε την άκύρωση του διορισμού του που του είχε επιβάλλει το Διοικητικό Δικαστήριο της πόλης Έσκίσεχιρ. Ο Γιλμάζ είναι 41 χρονών παντρεμένος με 3 παιδιά και δουλεύει σε θρησκευτικό λύκειο. Οι εξετάσεις έγιναν το 2000 την εποχή της κυβέρνησης συνασπισμού και ο Γιλμάζ βγήκε δεύτερος. Αντιμέτωπος με την όδηγία του ύπουργείου που έλεγε πως "δεν κρίθηκε κατάλληλη ή τοποθέτηση σας" έκανε μήνυση στο ύπουργείο στα Διοικητικά Δικαστήρια. Μετά την απόρριψη της μήνυσης κατέφυγε στο Άνωτατο Δικαστήριο. Το Άνωτατο Δικαστήριο στηρίχθηκε σε έγγραφο της ΜΙΤ που τον περιέγραφε ως εξής: Στις 19-6-1987 συνελήφθη για πρόκληση ζημιάς σε προτομή του Ατατούρκ και άφθεθηκε ελεύθερος με απόφαση δικαστηρίου. Στο σπίτι του ύπάρχουν ξεχωριστά δωμάτια για τους άντρες και τις γυναίκες, ή γυναίκα του ή Αϊσέ Γιλμάζ ντύνεται σύμφωνα με τις έντολες της θρησκείας και ο ίδιος φοράει περούκα. Ο δικηγόρος του Γιλμάζ δήλωσε πως αφού δεν ύπάρχει άλλο ένδικο μέσο θα προσφύγουν στα ύρωπαικά Δικαστήρια. Το Άνωτατο Δικαστήριο πριν την απόφαση στις 8-2 έμπόδισε την προαγωγή μιας δασκάλας στην θέση της διευθύντριας διότι όπως αναφερόταν στην απόφαση, στον δρόμο από και προς το νηπιαγωγείο φορούσε μαντίλα, ενώ σαν δασκάλα θα έπρεπε να δίνει το καλό παράδειγμα ακόμα και εκτός σχολείου. (24-2, εφ. Χουριέτ)

Σας ζηλεύουν ρέ, γιαυτό σας κακολογούν...

Η τουρκική εικόνα διεθνώς είναι πραγματικά τραγική. Δημοσκοπήση της διεθνούς εταιρείας μάρκετινγκ GMI και ο ειδικός Simon Anholt σε 35 χώρες το έπιβεβαιώνουν. Σύμφωνα με την δημοσκοπήση σε 25.000 άτομα, το τουρκικό έμπορικό όνομα είναι το χαμηλότερο μεταξύ άλλων διαφόρων χωρών. Ο Anholt εξήγησε την αίτια στο CNN Turk με μιά λέξη: άγνοια. Έν ολίγοις ο κόσμος βλέπει τους Τούρκους ως άγροίκους, τεμπέληδες, φτωχούς, ισλαμιστές, παρανοϊκούς, βάρβαρους και επικίνδυνους. Φυσικά όλοι οι χαρακτηρισμοί είναι λάθος και δεν μάς άρμόζουν. Ωστόσο πρέπει να παραδεχθούμε ότι κάνουμε ό,τι μπορούμε για να τροφοδοτούμε αυτές τις παρεξηγήσεις... (23-2, εφ. Μιλιέτ)

M.K. kyneg@otenet.gr

Αντιφωνήματα

Τό όνοματάκι του «Γερμανού» μπάτσου: Γκέρχαρντ Λέχμαν. Αναγνωρίστηκε ως άνακρίτης στην Καμπούλ άπ' τόν πρ. κρα-τούμενο Γερμανό πολίτη Χαλέντ Μάσρι

Έ, τό άτομο αυτό ήταν τό δεξί χέρι του Ντ. Μέχλις στις έρευνες για τόν φόνο του Χαρίρι - μάλιστα ο ίδιος έπέδωσε την άναφορά στη Λιβανική κυβέρνηση!

Τζών Νεγροπόντε: Στο Σάν Σαλβαδόρ οργάνωσε, ως Πρέσβης των ΗΠΑ, τά άπο-σπάσματα θανάτου. 20 χρόνια μετά, στο Ιράκ πάλι τά ίδια. Γιαυτό λέν, μάθε τέχνη...

14 μόνιμες στρατιωτικές βάσεις έγκαθι-στούν οι κατοχικές δυνάμεις των ΗΠΑ στο Ιράκ. Κατά τ' άλλα «όσονούπω θά άποχωρήσουν»...

Κι ενώ ή προεκλογική έκστρατεία στο Ισραήλ γίνεται με τό αίμα δεκάδων Πα-λαιστινίων, οι δολοφόνοι τούς ληστεύουν κιάλας, παρακρατώντας τούς φόρους της Παλαιστινιακής Αρχής (50 έκ. \$ μηνιαίως)

«Είναι σαν ραντεβού με διαιτολόγο», άστειεύτηκε στην κυβερνητική σύσκεψη ο πρωθυπουργούσυμβουλος Don Weissglas, κι όλα τά γουρούνια κυλίστηκαν στα γέλια

Στη νέα σαβουροπαραγωγή Holly Terror του Χόλυγουντ έπιστρατεύτηκε ό... Μπάτζμαν κατά της Αλ Κάιντα. Καλά τό σκέφτηκαν, μάχη άνύπαρκτων αντιπάλων

«Ουκράνος», λέει, ο Φλέμινγκ Ρόουζ, που προκάλεσε σάλο στη Δανία με τά σκίτσα του Μωάμεθ. Και με στίτι στο Τέλ Αβιβ.

Άλλος ένας κατηγορούμενος για τήν 11η Σεπτεμβρίου, ο Αλγερινός πιλότος Λότσι Ράισι, άθωώθηκε στη Βρετανία.

Τόν κατέστρεψαν για λόγους προπαγάν-δας και μετά από χρόνια τόν άφησαν, χωρίς καν συγγνώμη (τουλάχιστον οι ΗΠΑ άποζημιώνουν για τήν ίδια περίπτωση τόν Αιγύπτιο Έλ Μαγκράμπι με 300.000 \$)

Πώλ Μέλαρς, καθηγητής Προϊστορίας στο Καιμπριτζ: οι πρώτοι σύγχρονοι άνθρωποι έφτασαν στα Βαλκάνια και μετά στην Εύ-ρώπη από τό Ισραήλ, πριν 46.000 χρόνια

ΤΑ ΤΟΞΙΚΑ

Μία πού, όπου να 'ναι, άγαπητοί φίλοι, τελειώνει τό Καρναβάλι, άποφασίσαμε να σας παρουσιάσουμε σήμερα ένα μικρό αφιέρωμα στις πλέον μοδάτες μεταμφιέσεις, που κυριολεκτικά κάνουν θραύση ΚΑΙ τη φετινή χρονιά! Προλαβαίνετε ακόμα να τις προτιμήσετε:

1) Άμφιση Τζώρζ Μπούς: άποτελείται βασικά από μάσκα Αύστραλοπιθήκου, που θα πρέπει όμως να έχει και πεταγμένες ατάρες (για να είναι ακόμη σαφέστερο ποιόν έννοούμε) και πιπίλα στο στόμα (πρός περαιτέρω ύπόμνηση και έμπέδωση της πραγματικής διανοητικής ήλικίας του ύποδυσθέντος). Στο ένα χέρι κρατάμε ένα μικρό όμοιομα χέστρας και στο άλλο σκιασμένες σελίδες από τό Διεθνές Δίκαιο και τό Καταστατικό των Άνθρωπίνων Δικαιωμάτων (ώστε να είναι άπολύτως ξεκάθαρο με τί άκριβώς σκουπιζόμαστε, όταν πηγαίνουμε για χέσιμο). Από τό λαμό και κάτω δεν χρειάζεται να φορέσουμε άπολύτως τίποτα. Και ο πραγματικός Μπούς άλλωστε εδώ και καιρό έτσι δεν κυκλοφοράει, ώστε να είναι ακόμη πιο σαφείς οι είς βάρους των διαφόρων λαών σεξουαλικές του όρέξεις;

2) Άμφιση Άριέλ Σαρόν: πέρνει φορέθηκε από λίγοι, γιατί ήταν πανάκριβη! Άποτελείται από βαθυκόκκινο κουστούμι (στο χρώμα του αίματος) και μάσκα - φίμωτρο ά λά Χάνιμπαλ Λέκτερ! Στο στήθος περασμένα φυσεκλίκια και διάφορες ζώνες, στις όποιες κρέμονται άνέμελα μαχαίρια, μπαλάδες, σιδεροπρίονα και πολυβόλα - τό μπαζούκα προαιρετικό! Επίσης από ένα κομμένο πόδι και χέρι Παλαιστίνιου «τρομοκράτη», που τά κρατάς στο άριστερο σου χέρι, φοριούνται όμως και στο δεξί, σαν κόσμημα!

Κάτι θέλει να πεί εδώ ο ποιητής ή λαθεύω;

Άπελευθερώνεται όσονούπω ο π. Ιωάννης στην Ψευτομακεδονία - πάλι καλά να λέμε

Τ' άνανικά τους ρέστα (σε δολάρια) έδωσαν πάλι οι «άνησχοι για τή στασιμότητα στο Κυπριακό» Πασόκοι, έξοργίζοντας τούς Κύπριους που ήρθαν να συζητήσουν

Μά ποιός Κοσμίδης, ποιός Παπουτσής και ποιά Διαμαντοπούλου είναι αυτοί που φτύνουν έτσι την ιστορία του χώρου τους; Κανένας δεν έμεινε να τήν ύπερασπιστεί;

Πάντως, παρά τις προσδοκίες των ναϊναϊ-κών, ή Κύπρος προσοδεύει - κι όχι μόνο στην ΕΕ: Στο Κατεχόμενο Ριζοκάρπασο οι μαθητές του Γυμνασίου που πρωτολει-τούργησε πέρυσι από 10 γίναν 34!

Άπεργίες, έπιστρατεύσεις, ψηφίσματα... Τελικά κείνος ο ψοφοδεής άσθενής, ή «έλληνική κοινωνία», σαν να άντιδρά!

Και έξερετε που οφείλει τό ότι πάει να άνανήψει από τό δεκάχρονο κώμα: Στην Κυβέρνηση. Σοβαρευτείτε λοιπόν κι εκτι-μήστε δίκαια τό κοινωνικό έργο της Ν.Δ.

Σκάνδαλο ύποκλοπών της Vodafone: Είδε, άκουσε, διάβασε κανείς τίποτε περί Κόκκαλη και Ιντρακόμ; Μπά, μη δίνετε βάσεις σε συνωμοσιολογίες...

Και τί έγινε με τά όνόματα που έδωσε ή Κανέλλη για κείνους τούς ...τυχερούς του «Στοιχήματος» που κέρδιζαν επί χρόνια μεγάλα ποσά; Ντάξει, ξεπλύθηκαν όλα;

Καρατζαφέρης για δήμαρχος Θεσσαλονί-κης, λοιπόν. Όχι, δεν τόν κρίνω ως πολι-τική παρουσία, αλλά ρέ σεεις... άθηναϊκή άποικιοκρατία μέχρι κι εδώ!

Βιετνάμ: 3 χρόνια φυλάκιση σε καθηγητή που διευκόλυνε άντιγραφή φοιτητών του. Έ, ρέ και να ίσχυε κάτι τέτοιο και δω! Δυό Κορυδαλλούς ακόμα θά χρειαζόμασταν

Εύκολοι οι «προοδευτικοί» Λαϊκισμοί για τί φοροδιαφυγή των μεγάλων έπιχειρήσεων. Για μάς όμως προκλητικότερα είναι τά 5200 ευρώ που δηλώνουν οι ιδιοκτήτες μπάρα

Σ' αυτήν τη δεύτερη περίπτωση, στο άριστερο χέρι κρατάς ένα ντενεκέ γεμάτο θεϊκό όξύ, τό όποιο άπολύστατα ύποδηλώνει τόν μόνο τρόπο που ύπάρχει για να λιώσει κάποια στιγμή τό πτώμα σου (αφού έρθει έννοείται ή εύλογη μέρα που ο ύποδυσμένος άρχιφονιάς θα μάς άφήσει χρόνους)...

3) Άμφιση Κόφι Ανάν: ίσως ή πιο φτηνή άπ' όλες τις μεταμφιέσεις, καθώς μία σακούλα με φούμο κι ένα σέτ γυναικίων έσφραγιστων άρκούν για να άποτυπώσουν τόν κύριο ρόλο σας ως μαύρης πορνοδιαστραμμένης σκλάβας του Μπούς. Η μόνη δυσκολία έγκειται στο ότι, για να γίνεται ακόμη πιο πειστικός, θα πρέπει να περπατάτε μονίμως στα τέσσερα και μάλιστα να φωνάζετε «Δέν πονάω, δέν πονάω!» (Εμ βέβαια! Πονάνε δηλαδή, μωρέ, τά παλικάρια)...

4) Άμφιση Έλλην Μεγαλοτηλεδημοσιογρά-φος: μάλλον ή πιο εύκολη μεταμφιση, αφού άρκει να είσαι ξυπόλητος, ώστε να φαίνεται καθαρά τό στυλό που θα έχεις στερεώσει άνάμεσα στα δάχτυλα του δεξιού σου ποδιού, προς ύπόμνηση του άκριβούς τρόπου με τόν όποιον άσκεείς τό...λεϊτούργημα. Πώς είπατε; Έ, καλά ντέ, συγγνώμη, έσεις χρησιμοποίησε τό άριστερο πόδι, άν γράφατε με τ' άριστερο! Μη παρεξηγιέστε! Αυτό σας μάρανε τώρα; (Η ρόμπα δηλαδή που θα φοράτε στο σώμα και ή βοδινη μάσκα στο κεφάλι - εις ύπόμνηση της προσωπικότητάς σας και του δείκτη εύφύιας σας - δεν σας πείραξαν);...

5) Άμφιση Ύπουργός της ΝΔ: μεταμφιση έξολοκλήρου ψυχεδελική! Φοράτε όχι τό παραδοσιακό κουστούμι, αλλά αντίθετως ό,τι πιο παράλογο βρείτε και βγαίνετε στο δρόμο. Συνιστάται πρτζαμούλα Ύβ Σαίν Λωράν λουλουδιαστή, καλτσούλα τυρκουάζ και άνάλαφο ροζ παπουτσάκι Άλυσίδα Έλβιέλα!

Όχι, όχι τή μέρα... Τόν χρόνο!

Ζουράρειος νίκη επί της έκσυγχρονιστικής ύβρεως: Το Βραχάσι έγινε τελικά Δήμος!

Πετυχημένη έγχείρηση έγκεφάλου σε 20χρονη τραυματία πρό 28 αιώων (!) στα Άβδηρα, άποκαλύπτει ο καθ. Άγγελαράκης του Adelpi Un., New York

Έ, είναι να μην γράψεις καμιά κακία, συγκρίνοντας με τό σημερινό επίπεδο της Ύγείας στην Περιφέρεια; Τέλος πάντων, φτάνουν όσα ένδεικτικά λέμε στη σελίδα 4

Παπουτσής στην Όρεσιάδα: «Είμαστε περήφανοι για τίς άξίες που περάσαμε στην Έλληνική κοινωνία»! Θεο Κύριε...

Ο τρόμος του νεκρού κύκνου ήρθε και στη Ροδόπη. Μόνο που, επειδή δεν πολυβλέ-πουμε τηλεόραση (κι έχουμε και πολύ σοβαρότερα προβλήματα), μάς διέφυγε

Διοργάνωσε τό 4ο Σώμα Στρατού διάλεξη στην Ξάνθη του καθ. Κων/νου Φωτιάδη με θέμα τήν Ποντιακή Γενοκτονία. Έλα όμως που παραμόνευαν οι τουρκόφρονες!

Βγήκαν λοιπόν να γράψουν ότι παραβρέ-θησαν 3 τοπικοί παράγοντες της ΝΔ και κανένας του Πα.Σο.Κ. Τό ήθικό δίδαγμα της «Μιλέτ»: Να ξυτηήσουμε - ούτε μιά ψήφο στους ύβριστές του τουρκισμού!

2 κανάλια στο Ντιαρμπακίρ πήραν άδεια κουρδικών έκπομπών (5 ώρες τή βδομάδα). Στη Θράκη ακόμα τίποτε για τά πομάκκια. Έδώ τά πάει καλύτερα ο κεμαλισμός...

Τζβοάρελε: Θρακιώτικο χωριό 3.500 κατοίκων στη Ρουμανία. Χτίστηκε από πρόσφυγες των Σαράντα Έκκλησιών τό 1825, και ...άνακαλύφθηκε τό 2002!

Πάντως, έστω κι άργά, τό ΥΠΕΞ (και ο Εύριπιδής) κάναν τό χρέος τους με σχολείο και χρηματοδότηση έργων ύποδομής. Τί θά γίνει από Ντόρα και μετά, δεν ξέρω...

352.000 ευρώ για γήπεδο και άποδυτήρια στην όρεινη Όργάνη. Ντάξει, χρειαζόταν, αλλά όταν τό οικοτροφείο της θυμίζει στά-βλο (κι όλοι οι άρμόδιοι παλεύουν για τήν άλλαγή του), τί προτεραιότητες θέτουμε;

Πρός Ίατρικό Σύλλογο Ροδόπης: Αναμέ-νουμε τή θέση σας για τήν ύπόθεση Π.Δια-μαντόπουλου, μην ξεχνιόμαστε (ή θέλετε να ένισχύσετε τίς φήμες για συγκάλυψη)

Θά μου πείτε τώρα βέβαια τί σχέση έχουν όλα αυτά με τή διακυβέρνηση τής χώρας! Γιατί, μήπως έχουν οηλαδή σχέση με τή διακυβέρνηση τής χώρας στο ύπουργοί της ΝΔ;

6) Άμφιση Έλληνικό Πρωτάθλημα Ποδο-σφαίρου: από τό λαμό και κάτω σέτ μαύρων δερμάτων έσφραγιστων ζαρτιέρες και μαστίγιο, για πολύ άγρια βίτσια. Τά φοράς, κυλίεσαι για έϊκοσι λεπτά μέσα στη λάσπη, εις ύπόμνηση των γηπέδων της Α' Έθνικής, και μετά βγαίνεις έξω. Στο κεφάλι μάσκα μαϊμούς με φρύδια Σωκράτη Κόκαλη, μαγούλες Γκαγκάτση και φαλάκρα Γερμανάκου. Στην όλη σουρρεαλιστική σύνθεση δύναται βεβαίως να μετάσχει και δεύτερο πρόσωπο, ντυμένο κανίβαλος, προς ύπενθύμηση όσων «φιλάθλων» έχουν άπομείνει πλέον στα έλληνικά γήπεδα. Πάνω, τέλος, από τό κεφάλι του κυρίως μεταμφιεσμένου ύπάρχει στερεωμένο ποτιστήρι με μεγάλες τρύπες, για ένα άνετο και δροιστικό ντους από τοιμένα, κέρματα και χειροβομβίδες (όχι, τά πλαστικά καθίσματα δυστυχώς δεν χωράνε στο ποτιστήρι, όποτε άρκεστείτε στα ύπόλοιπα)...

Αυτές είναι, άγαπητοί φίλοι, οι πιο έπιτυχημένες μεταμφιέσεις. Η πιο άποτυχημένη στον άντίποδα είναι βεβαίως ή άμφιση Τόνι Μπλερ, που είναι ταυτόχρονα και ή πιο επικίνδυνη. Σ' όλόκληρη Θεσσαλονίκη για παράδειγμα, ένας μόνο τόλμησε να τή φορέσει πέρυσι, που έκανε μάλιστα τό λάθος να βγει και στον δρόμο. Έπεσε λοιπόν τυχαία πάνω σε κάτι θολωμένους ναυτικούς, που είχανε πάσει λιμάνι μετά από δυό μήνες και οι όποιοι τον πήρανε άμέσως πιλάλα! Κάπου στα Λαδάδικα έγινε αυτό και τελικά τόν πιάσανε από ένδοκολα...

(Ε, που να τρέχεις τώρα άλλωστε και μες στα καλντερίμα με τίς γόβες!)

Ο ΕΞ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ